

Ik wil koning worden

Frans Busschots

Teksten en opvoeringvoorwaarden bij ALMO Antwerpen

Ik wil koning worden

Blijspel in 6 bedrijven
3 dames, 3 heren
1 decor

Prins Lodewijk, 45 jaar is kandidaat-koning. Maar eerst moet zijn broer koning Hendrik nog de troon afstaan (of overlijden). Lodewijk bereidt zich voor op het grote moment van zijn leven.

Prins Harry, 23 jaar is er ook al mee bezig. Hij wil dat zijn vader de kelk aan hem laat voorbij gaan.

Edward Van de Gracht, eerste minister. Bombastisch, heeft nog samen met prins Lodewijk aan de universiteit gestudeerd.

Anne-Marie, 22 jaar, origineel kuisvrouw, maar wegens bezuinigingen vervult zij tal van functies.

Anja, 22 jaar, volkse vrouw.

Esmeralda, 25 jaar, is van lage adel.

Decor:

De ontvangstkamer: links twee zetels en een tafeltje. Achter: een grote tafel en twee stoelen en ergens een telefoon. Boven die tafel een groot tv-scherm. Rechts achter: twee stoelen voor binnenkomende bezoekers.

In het derde bedrijf moet men aan het decor wat aanpassingen doen. In principe gebeuren de handelingen in een ander lokaal, nl. de niet meer in gebruik zijnde woning van de hoofdopzichter van een groot bos, eigendom van een rijk man.

Men kan enkele stoelen en zetels en of grote tafel verzetten. Andere voorwerpen kunnen weggenomen worden, of afgeschermd (zoals het grote tv-scherm). Hier en daar kan men een doek leggen.

Scène één

Harry voelt zich niet goed. Hij is teleurgesteld. Zit op een stoel aan de tafel en kijkt richting zaal. Anne-Marie op met een klein stootwagentje met daarop tal van kuistoestellen en kuisproducten, ook een draagbaar radiootje. Ze stopt, kijkt rond, schudt het hoofd. Maakt geluid met toetertje. De prins reageert niet. Toet nogmaals. Geen reactie. Dan toet zij nogmaals en het publiek kan daaruit afleiden dat zij het nationaal volkslied wil spelen. De prins heft langzaam het hoofd, kijkt verbaasd rond.

Harry Wat, ... wat...

Anne-Marie (maakt buiging met borstel in de hand) Goede morgen, prins Harry, of zal ik mijnheer Harry zeggen of maar gewoon Harry ?

Harry Je zou nu toch al stilletjes moeten weten wat hier je verplichtingen zijn en wat hoort of niet hoort. Een beetje etiquette, lieve juffrouw.

Anne-Marie Laat dat "lieve" er maar af, prins Harry. En etiquette met wat eten ze dat?

Harry Zie je dan niet dat ik lijd? Misschien ga ik wel dood?

Anne-Marie (kijkt vanuit verschillende plaatsen naar prins Harry, schudt het hoofd) Neen.

Harry Wat, neen?

Anne-Marie Neen. (schudt nogmaals met het hoofd) Neen.

Harry Wat wil jij nu eindelijk zeggen?

Anne-Marie Dat weet ik zelf niet. Neen.

Harry (recht) Neen.

Anne-Marie Wat, neen?

Harry Niet de zot met mij houden. Ik ga misschien dood en jij spot met mij.

Anne-Marie Spotten? Neen zeg! En jij doodgaan? Geen denken aan.

Harry Ik heb het gevoel dat ik al in staat van ontbinding ben.

Anne-Marie (snuffelt) Ik riek nog niets.

Harry En wat zou je dan moeten ruiken? Dood vlees?

Anne-Marie Naar abrikozen, of pompelmoes.

Harry Ik denk dat ik reukloos doodga.

Anne-Marie Ik zal je vlug genezen. (dompelt haar zwabber in een emmer met water en zwiert naar de prins) Ik zal je zegenen.

Harry Stop, juffrouw. Ik voel me al heel wat beter.

Anne-Marie Dat is niet genoeg. Genezen, daar gaat het om! (zwiert met kwast, mag ook over een groot gedeelte van het podium, nadien naar Harry toe) En nu? Al wat beter? Prins?

Harry (kwaad naar Anne-Marie toe) Dit is ongehoord. Ik zal het aan mijn vader melden. Ik stel voor dat jij ontslagen wordt. Dit kan niet.

Anne-Marie Ik dien ook een klacht in. Jij hebt mijn vrouwelijke waardigheid beschadigd. Als dat allemaal in de krant komt is het gedaan met je kansen om ooit koning te worden. Komaan zeg!

Harry Wat is er beschadigd?

Anne-Marie Mijn vrouwelijke waardigheid.

Harry Is dat dan zo erg? Jij bent toch maar een kuisvrouw, en dan?

Anne-Marie Maar een kuisvrouw. Nu ga je te ver, prins. Daar haal ik de vakbond bij. Mijn overgrootouders hebben er hun leven voor gegeven. De menselijke waardigheid. De menselijke waardigheid. La valeur...

Harry Kunnen wij het niet in der minne schikken?

Anne-Marie Minnelijke schikking? Ja, en waarom ook niet. Een stevige opslag. Ik word al jaren alleen maar betaald om te werken en de laatste tijd moet ik ook nadenken en dat is in mijn functiebeschrijving niet voorzien.

Harry Daar moet over te praten zijn. Zeg, juffrouw, wat is dat eigenlijk: "vrouwelijke waardigheid"?

Anne-Marie Sorry, prins, maar dat verstaat gij toch niet. (korte pauze) Ik moet nu verder werken. (begint met de zwabber te werken, komt maar op de helft van de plaatsen, ze blaast hier en daar wat stof weg, af naar volgende plaats)

Harry (kijkt Anne-Marie na) Zouden alle vrouwen zo zijn?

Anne-Marie (terug even op) Hardleers, mijn lieve prins, of heb je liever dat ik Harry zeg?

Harry (geen antwoord)

Anne-Marie (terwijl ze rondkijkt en doet alsof ze ruikt) Het is hier overal hetzelfde. Het ruikt naar stof. Normaal ruikt het overal naar zweet, maar hier in dit gebouw wordt niet gezwet. Ze rusten voor het zover is. Wat peis jij er van Harry?

Harry (geen antwoord)

Anne-Marie (tot Harry) Weet jij naar wat zweet riekt?

Harry Is dat iets wat je kunt zien?

Anne-Marie Rieken, prins. Rieken. In het slechtste geval stinken.

Harry In zoiets ben ik niet geïnteresseerd. Dat heeft weinig met cultuur te maken.

Anne-Marie Zweten is gezond.

Harry Maar het zou kunnen stinken, zei je.

Anne-Marie Maar niet noodzakelijk.

Harry Misschien zal ik vroeg of laat wel eens zweten. Misschien geeft dat wel een heerlijk gevoel.

Anne-Marie En je leeft veel verder.

Harry Dat begint interessant te worden. Lang leven. Alleen tussendoor eens zweten. Is dat alles?

Anne-Marie Je moet ook wat beweging hebben. Eigenlijk in jouw geval: een andere levensstijl opbouwen. Bewegen, Harry!

Harry Regelmatig doe ik toch tenengymnastiek.

Anne-Marie Wat is dat?

Harry Ik speel met mijn tenen op de maat van de laatste hits. Mijn tenen hebben dat graag.

Anne-Marie Je bent dus verliefd op je tenen?

Harry Heb ik dat gezegd?

Anne-Marie Wie zo vlug kwaad wordt voelt zich ongelukkig in de liefde.

Harry En wat heeft dat met een stofzuiger te maken?

Anne-Marie Ik was over zweten en zo bezig. En jij begon over je tenen.

Harry Ben jij nooit verliefd geweest?

Anne-Marie Ik peis van wel.

Harry En hoe begon dat?

Anne-Marie Het begon met dromen, iedere nacht. Op zekere keer zag ik een mooie jongen in een winkel. Hij kwam een kilo appels kopen voor zijn oude oma.

Harry En jullie maar appels eten zeker?

Anne-Marie Ik zou nu graag verder werken.

Harry En ik zou graag gerust gelaten worden.

Anne-Marie Ik kan niet werken als er naast mijne stofzuiger iemand ligt te slapen.

Harry Je kunt toch proberen verstandig te praten, met mij?

Anne-Marie Ik word betaald om te werken.

Harry En van wat droom je dan? Vast erotische dromen?

Anne-Marie Van een vogel.

Harry Welke vogel?

Anne-Marie Een roodborstje.

Harry En?

Anne-Marie Dat roodborstje zat op een tak en tjlpte en tjlpte, totdat het er moe van was.

Harry En?

Anne-Marie En toen viel het van die tak. Pardoef.

Harry En?

Anne-Marie Plots werd ik wakker. En zweten dat ik deed. Weg, ik moet verder werken. (met poetsdoek over stoelen, kijkt dan naar Harry) Verdorie, jij ziet er zo rood uit. Zal ik je temperatuur eens meten? Het zou iets met liefde kunnen te maken hebben.

Harry Ik voel niets.

Anne-Marie Zal ik uwe temperatuur eens nemen? (neemt thermometer van haar wagentje en plaats die thermometer onder zijn oksel, zij wacht ostentatief, neemt dan thermometer weg, bekijkt de waarde) Jij zou van een lief schatje een knuffel moeten krijgen.

Harry Hoe weet jij dat?

Anne-Marie Zoiets moet je aanvoelen anders mankeer je iets. Zal ik eraan beginnen?

Harry Wat bedoel je?

Anne-Marie Ik wil je een knuffel geven. Stofzuigen of niet. Werk is werk.

Harry (houdt Anne-Marie af) Kussen is verloren tijd.

Anne-Marie Als je niet kust dan gaat je nooit groot worden.

Harry Een koning kust nooit in het openbaar. Daarbij kussen is niet hygiënisch.

Anne-Marie Ik wilde je wat leren. Kussen en knuffelen zijn de basis van de menselijke relaties. Zuurpruimen kussen niet.

Harry Wat wil je zeggen, juffrouw?

Anne-Marie Dat ik verder moet gaan werken. Ik ben daar voor betaald, remember? (terwijl ze afgaat) Met zo'n mannen, mannen, verloren moeite... (af)

Harry (kijkt Anne-Marie achterna) Eigenlijk niet mis. Maar een veredelde kuisvrouw. Ik moet later met een prinses aanpappen. En pas kussen als ik getrouwd ben? (denk na) Niet eerder? Wat is het leven van een prins toch hard. Etiquette. Maar etiquette wat heeft dat met kussen te maken? Uitgevonden door een zuurpruim? Waarschijnlijk.

Harry (zet zich, even later gaat de telefoon, traag staat de prins op, neemt telefoon op) Hallo? Wat? Zeker. De eerste minister? Laat hem maar binnen komen. (zet zich terug in een zetel) Verloren tijd, maar wat doe ik anders?

Edward (eerste minister op, doet altijd druk) Goede morgen, prins Harry. Een heel goede morgen. (blijft op afstand staan, kijkt heel vriendelijk naar Harry)

Harry (recht, naar eerste minister toe, steekt hand uit. Ze drukken elkaar de hand) Ook een heel goede morgen, mijnheer de eerste minister. Zo vroeg al? Een eerste minister heeft het niet onder de markt, zoals men zegt. Zal ik mijn papa verwittigen?

Edward (al buigend als bedanking voor de attentie) Heel vriendelijk, prins Harry.

Harry (naar telefoon toe, spreekt met zijn papa) Papa? De eerste minister is hier. Bedankt! (telefoon neer) Een ogenblikje, mijnheer de eerste minister. Papa komt dadelijk. Toch geen ernstige zaken, hoop ik? Gaan de spoorwegen weer staken?

Edward Ik kom alleen voor dringende zaken. Al is het een al dringender dan het ander. Alle staatszaken zijn belangrijk.

Harry En van iets simpel maakt men staatszaken? Politiek is toch bezig blijven?

Edward Je ziet het wat eenvoudig, prins, als u me het toestaat.

Harry Zeker.

Edward (kijkt naar het publiek, wil het gesprek alleen verder zetten, indien Harry dat wenst. En die weet niet wat zeggen.)

Harry Mijn papa komt zo, mijnheer de eerste minister. Tot ziens. (groet met hoofd, af)

Edward (Kijkt rond, wacht af.)

Lodewijk (op, doet opgewekt, geeft een hand) Mijnheer de eerste minister. Zo vroeg in de morgen?

Edward Goede morgen, prins Lodewijk.

Lodewijk Toch geen slecht niets? Een politieke staking in het vooruitzicht? (nodigt Edward uit om in een zetel te gaan zitten, zet zich ook in een zetel.)

Edward U weet dat ik alleen voor staatszaken kom...

Lodewijk Je moest eens komen, om te kaarten, bijvoorbeeld.

Edward Dat zou heerlijk ontspannend zijn, prins Lodewijk. Bedankt voor de uitnodiging.

Lodewijk En wat brengt je zo vroeg op de morgen naar hier?

Edward Heb je het nieuws al gezien of gehoord? Of de kranten?

Lodewijk Neen, het was gisteren druk, daarom hebben wij nog niet veel gezien of gehoord. Binnen enkele minuten krijg ik de samenvatting van de kranten wel.

Edward Uw broer, koning Hendrik, heeft deze morgen een ongelukje gehad met zijn moto.

Lodewijk Die nieuwe rode? Zo vroeg met een moto? Ik zou na de middag een ritje maken, dan kun je in de voormiddag niet vallen. Wat is er juist gebeurd?

Edward Een rosse poes liep over de weg, op het moment dat hij daar aankwam. De koning kon niet tijdig stoppen en de kat was ook wat traag. Resultaat: kat dood, moto beschadigd en de koning...

Lodewijk Wat hoofdpijn en een zere voet?

Edward Misschien hevige hoofdpijn. De koning zal een tijdje in het ziekenhuis moeten blijven.

Lodewijk Hij gaat toch niet dood?

Edward Neen. Dood? Volgens de dokters zal hij nog een tijdje buiten strijd blijven. (lacht) Neen, prins Lodewijk: jij bent nog niet aan de beurt. Tenzij hij slechter wordt.

Lodewijk En daarom kom je mij de situatie vertellen? Héél vriendelijk, mijnheer de eerste minister.

Edward Misschien moet je je nu ook al een beetje voorbereiden, je weet maar nooit.

Lodewijk Dank u. Verder nog nieuws?

Edward Over die nieuwe partijvoorzitter van de liberalen moet ik je niets vertellen...

Lodewijk Daar heb ik alles van gelezen. Dank u! Zal ik het nieuws eens opzetten?

Edward Indien je daar behoefte aan heeft. Misschien wel een goed idee.

Lodewijk (zet de tv op en vanuit hun zetel kijken de eerste minister en de prins naar het nieuws)

Nieuws (een nieuwslezeres leest het nieuws) De voorzitter van een politieke partij heeft gisteren twee fazanten geschoten. Dat is strafbaar omdat het buiten het jachtseizoen is. Erger nog: hij heeft die fazanten geschoten in de bossen van baron Van Bomen en Planten, een echte liefhebber van wild, zeker toch van zijn eigen wild. Voor zover men over eigen wild kan spreken. Al wat vliegt is vogelvrij. Heel de wereld is van hen. Natuurlijk dat wild dat in de serres van de baron gekweekt is, zijn eigendom is, maar hoe maak je dat die diertjes wijs?

Beelden van een groot bos worden getoond.

Lodewijk (terwijl de nieuwslezeres haar tekst leest) Wat een zaag. Zo krijgen ze hun gebabbel verkocht.

Edward En over onze koning praat men niet. Zo belangrijk zijn die fazanten van baron Van Bomen toch niet?

Lodewijk Van Bomen? Is dat die met zijn mooie dochter? Mijn broer gaat regelmatig met hem golfen.

Edward Ja? Van Bomen? Ik ken die dochter. Ze schildert ook wat.

Lodewijk Veel zal dat niet zijn. Adel werkt niet.

Edward Vind je dat niet raar, prins Lodewijk? Niet moeten werken? Alleen maar doen wat men graag doet?

Lodewijk Jij bent toch ook eerste minister geworden omdat je dat graag wilde?

Edward Ja, ja natuurlijk. Omdat ik dit ambieerde.

Lodewijk Voor mij is het erger. Ik ben als prins geboren. Normaal moet ik nooit werken. Jammer: ik zou zo graag werken. Het verrijkt de geest, je komt met mensen in contact. Werken is zalig.

Nieuws (na de beelden van het bos van de baron) Deze morgen, heel vroeg is onze koning bij een ongeval betrokken geweest. Met zijn nieuwe rode moto, waarover zoveel in de kranten is geschreven omdat die veel te snel rijdt en veel te veel gekost heeft, is hij bij een ongeval betrokken geworden. Naar men achteraf vernam is een huisdier, sommigen beweren een hond, anderen menen een kat, en weer anderen zeggen dat er helemaal niets van huisdieren te zien was uren in de omtrek, de oorzaak van dit ongeval. Sommigen beweren dat het alleen de rijstijl van onze vorst is. In ieder geval: de politie onderzoekt het ongeval.

Er worden nu beelden van een beschadigde rode moto getoond.

Nieuws Het weer...

Lodewijk zet de tv af.

Lodewijk Wij hebben helemaal geen privaat leven...

Edward Helaas, prins. Helaas!

Lodewijk Er gebeuren zo veel ongelukken.

Edward Maar, er is maar een koning.

Lodewijk Al dat gezever over die rode moto...

Edward Dat houdt nu op. Er is geen rode moto meer. Schroot.

Lodewijk En mijn broer? Is hij gekwetst?

Edward Hij is opgenomen in het ziekenhuis. Voor zover ik weet is hij niet erg gekwetst.

Lodewijk Hij zal in ieder geval wel geschrokken zijn. Dat zal wel. Zo maar in eens van die moto geslingerd worden en pardoes tegen de grond.

Edward Asfalt, prins. Glijdt gemakkelijk. Het zal niet erg zijn.

Lodewijk Wie kan mij nu vertellen hoe erg hij er aan toe is.

Edward Ik begrijp je gevoelens, prins. Het is altijd erg. Ieder ongeval.

Lodewijk Ik wil het weten. Men moet ondertussen toch alles onderzocht hebben?

Edward De koning is nogal corpulent, prins.

Lodewijk Ik wil het nu weten!

Edward Natuurlijk, prins. (naar telefoon toe, draait zich om) Mag ik even (wijst naar de telefoon, Lodewijk wijst met zijn hand ten teken dat hij dat helemaal normaal vindt. Edward drukt een nummer, luistert, het klikt in de telefoon.) Goede

morgen, mevrouw, u spreekt met de eerste minister. Ik wilde informeren naar de gezondheidstoestand van de koning. U mag daarover niets zeggen? Zo, kan ik dan de hoofdgeneesheer spreken. Ja, mevrouw u spreekt met de eerste minister zelf! (een korte pauze) Goede morgen dokter. Ik wilde graag informatie over de gezondheidstoestand van de koning. Wat, er mag niet gecommuniceerd worden met de pers? Ik ben de eerste minister. Natuurlijk. Ik begrijp dat. Het valt wel mee. In het slechtste geval enkele weken buiten strijd. Niets gebroken? Zo, dat is goed nieuws, dokter. Mag de koning bezoek ontvangen? Goed, dan kom ik straks eens langs. Dank u, dokter. (telefoon neer, opgelucht)

Edward Het valt nog wel mee. Er moeten nog wel wat onderzoeken gebeuren. Het is toch de eerste keer niet dat hij valt met een motor?

Lodewijk Hij is een ervaren motorrijder. Ik ben ook al enkele keren gevallen. Iedere keer dat men valt is te veel.

Edward Onze wegen zijn gemaakt voor auto's en niet specifiek voor moto's.

Lodewijk Ik vind dat jij er nogal licht overheen gaat, eerste minister.

Edward Ik wil u moreel steunen, prins. Pas over enkele dagen of ten minste enkele uren, zullen we weten wat de exacte gevolgen zijn. Ik heb wel de overtuiging dat het best meevalt. Geduldig afwachten is de boodschap. (kijkt op uurwerk) Als de prins het mij toestaat...ik kom zo vlug mogelijk terug, zodra ik meer exacte informatie heb.

Lodewijk (recht, naar Edward toe, geeft een hand.) Hartelijk dank, eerste minister.

Edward Ik wens u veel sterkte, prins. (af)

Lodewijk Zo maar opeens vallen met die mooie moto. Dat is ongehoord.

Anne-Marie (op met gietertje om de bloemen en planten water te geven) Goede morgen, prins Lodewijk.

Lodewijk Goede morgen.

Anne-Marie (geeft de planten water)

Anne-Marie Ik heb gehoord dat onze koning met zijn mooie moto gevallen is, zo vroeg in de morgen.

Lodewijk Ja, het komt wel goed, juffrouw.

Anne-Marie Ik hoop maar dat hij blijft leven. Het was toch zo'n goede koning! Altijd vriendelijk. En als ik ergens gekuist had was hij heel voorzichtig.

Lodewijk Dat ben ik ook. Wie zou er nu graag onderuit gaan?

Anne-Marie Eens plat op de buik gaan, moet toch kunnen?

Lodewijk Ja, 't is te zien wie er plat op de buik gaat.

Anne-Marie Ik zou veel minder dweilen nodig hebben. En dat komt goedkoper uit.

Lodewijk Zo spaarzaam moet je nu ook weer niet zijn.

Anne-Marie (nadenkend) Het was zo een goede koning. Respect voor iedereen...

Lodewijk Het IS een goede koning, juffrouw. Hij leeft nog, langs twee kanten.

Anne-Marie Ik wens hem het allerbeste. (doet verder, af)

Lodewijk Als hij moest doodgaan, ...of, hij moet helemaal niet doodgaan. Hij zou ook kunnen gehandicapt zijn. Verstand verloren of zoiets, en dat vind je nooit meer terug. Het verstand van een mens dat is iets dat tussen twee plooitjes zit ergens in je hoofd. En als die plooitjes er niet meer zijn... Een been afgezet...dan kan hij nog koning blijven. Een koning met een been dat moet ook kunnen. Maar als hij moest onbeschikbaar zijn...Ik vraag me af of ik er wel klaar voor ben. Koning Lodewijk, zoals vroeger in Frankrijk. Lodewijk de éérste. (paradeert door de plaats) Lodewijk de éérste. (denkt na) Hij mag nog een tijdje blijven leven. Het is toch mijn lieve broer. (net voordat hij af gaat) Koning... (af)

Harry (op met een paar dozen, legt ze naast de twee zetels, haalt nog een paar pakken en legt alles naast de zetels. Denkt na, zet zich. In die pakken is een volledige uitrusting om te vissen) Een mens moet een hobby hebben zeggen ze allemaal. Een hobby? (kijkt naar de pakken) Slavenarbeid, ja.

Harry (kijkt naar de dozen) Heb ik dat wel allemaal nodig? Ik denk dat de tuinman mij een pootje gelapt heeft. Gewoon voor de gek gehouden heeft. Al die dozen.

Anne-Marie (op, met enkele papertjes in de hand, verbolgen, zonder rond te kijken naar de grote tafel, zet zich.) Wat denkt die papierenmadam wel? (leest) Twee minuten, drie minuten, één minuut. (papieren op tafel) De steengeit!

Harry Koekoek! (naar Anne-Marie toe) Ik ben hier.

Anne-Marie Jij moest hier niet zijn.

Harry Waar moet ik dan wel zijn? Bij die steengeit?

Anne-Marie Ho, mij niet voor de gek houden, prins. Nu niet. Ik ben boos.

Harry Dat is goed, juffrouw. Dat verhoogt de bloeddruk en de kleine haarbloedvaten in je hersens gaan dan weer meer openstaan en je voelt je veel fitter.

Anne-Marie Ik moet niet fitter zijn. Ik ben fit genoeg. Ik ben niet betaald om fitter te zijn. En ik heb geen haarbloedvaten nodig. En mijne bloeddruk is altijd prima. Als ik ergens een wondje heb, spuit het bloed eruit, ...

Harry Net alsof men een varkentje keelt.

Anne-Marie Wat?

Harry Misschien is dat dan wel zo.

Anne-Marie (dreigend naar de prins) Wat zeg je prins?

Harry Dat van dat varkentje, dat meende ik niet. Sorry, sorry, ...

Anne-Marie Als ge het maar weet. (denkt na, bekijkt het papier)

Harry Ik was daarnet wel even geschrokken... Ik dacht al aan de kranten van morgen:

Anne-Marie (denkt na, lacht) Kom, prins, was je echt geschrokken? Je weet toch dat ik geen vlieg kwaad zou doen?

Harry Dat zeggen ze allemaal, maar een verkeerde klopp op een verkeerde plaats...

Anne-Marie En jij hebt vroeger nooit een pak rammel gekregen...bij jou is alle vlees nog mals en niet kloppvast. Jij bent als een soort pasgeboren kalf dat nog aan de moedermelk moet wennen.

Harry Ja, ja...

Anne-Marie Heb ik je echt doen schrikken?

Harry Een beetje wel, een héél klein beetje. Maar dat van dat pasgeboren kalf...

Anne-Marie Ik meende dat niet, prins. Zou je mij willen verontschuldigen? Als ik zeg dat je op een stier lijkt, een stier in volle glorie, is het dan goed?

Harry Misschien ben ik wel een soort homo...

Anne-Marie Volgens dat ik peis, neen. Als ik in uw ogen kijk, neen. Gij zijt een gezonde ...

Harry Toch moet ge meer op uw woorden letten, juffrouw. Je mag nooit vergeten dat ik een prins ben en dat ik misschien, ik zeg wel misschien, vroeg of laat nog koning word. Versta je dat?

Anne-Marie Zeker, zeker. Prins. Ik bedoelde het allemaal zo niet. Maar, (wijst op de papieren) die papierenmadam...

Harry Papierenmadam...je bedoelt Els van de administratie?

Anne-Marie Ik noem haar de papierenmadam.

Harry Wat heeft ze nu weer gedaan?

Anne-Marie (toont lijst aan prins) Wat zeg je daar van?

Harry (bekijkt de papieren, geeft ze terug) En wat is het probleem?

Anne-Marie Zij heeft berekend hoeveel tijd ik nodig heb om een stoel te kuisen, een tafel te kuisen, om de bloemen te gieten, een ruit te kuisen, enz. En ze verslijt alle jaren twee bureaustoelen met haar rond achterwerk, dat is het enige wat ze doet.

Harry (neemt papier terug vast) Zij heeft haar verantwoordelijkheid. Ik denk dat dit van de vakbond van het personeel van de koninklijke huizen komt.

Anne-Marie (leest op papier) Kijk nu zelf! 2 minuten om een gecapitonneerde stoel te kuisen, 1 minuut voor een gewone stoel met geverniste leuning, 4 minuten voor een tafel voor zes personen, 5 minuten voor een verwarmingsradiator en 3 minuten per vierkante meter vloer. Droog, nat, droog. Komaan zeg! Wat wilt men eigenlijk?

Harry Een beetje controle op het personeel. Ik denk dat dit met de geplande bezuinigingen te maken heeft. Een soort oplijsting van de werkzaamheden.

Anne-Marie Droog, nat, droog. Eerst het stof wegnemen, dan natmaken en terug droogwrijven. 4 minuten voor de tafel (wijst naar de tafel). Droog, nat, droog. En wat als er iemand aan die tafel gezeverd heeft? Als dat speeksel opgedroogd is, moet je goed wrijven en dan nog...

Harry Rustig. (kijkt naar de tafel) Hier is niemand die zevert of zweet. Zeker geen prins of koning. En de anderen...

Anne-Marie Natuurlijk bedoelde ik de koning niet en ook geen prins. Maar hier komt van alle slag binnen.

Harry Vier minuten voor de hele tafel is wat weinig. Ik zal mijn licht eens opsteken.

Anne-Marie Zie maar dat er genoeg licht uitkomt. Van een gewoon vetkaarsje ziet men niet veel.

Harry Wat is eigenlijk het probleem? Ben je niet wat te paniekerig?

Anne-Marie Ik voel me hier niet meer op mijn gemak, de laatste tijd. Het schijnt dat er iets met het personeel gaat gebeuren. Ik hoorde madam, papierenmadam, bedoel ik, in de telefoon zeggen, ik geloof dat ze sprak met de papierenmadam van het kasteel in Namen dat er gesaneerd moest worden. Dat had iets te maken met de dotaties.

Harry Ik zal...

Anne-Marie ...mijn lampediëre eens laten branden.

Harry wil afgaan. Anne-Marie ziet al die dozen.

Anne-Marie Wat, wat is dat?

Harry Dozen. Dozen.

Anne-Marie Dat mag niet in deze plaats. Weet je dat hier zelfs belangrijke personen ontvangen worden? Rommel...

Harry 5 minuten om het op te ruimen.

Anne-Marie Lach er maar niet mee. Misschien moet ik nog ander werk gaan zoeken?

Harry Niet panikeren. Kan ik een héérlijk tasje koffie bekomen?

Anne-Marie Dat is eigenlijk mijn werk niet. Dat is voor die met een witte schort.

Harry Een tasje koffie. Maak er maar meteen twee tassen van, met koekjes en de nodige tralala.

Anne-Marie Altijd maar werken, meer werken.

Harry (denkt na) Ik denk drie minuten. Volgens die lijst.

Anne-Marie (denkt na) Drie minuten? Maak er maar 10 van. (vlug af)

Harry probeert een van de dozen open te krijgen, maar dat lukt niet zo best. Hij scheurt een van zijn nagels van zijn vingers.

Harry Werken is niet zo eenvoudig. Waarom heeft men mij dat vroeger niet geleerd? Misschien is werken zelfs plezant.

Anne-Marie (op met dienplateau met 2 tassen koffie...) Als je op tijd en stond kunt rusten, ja. En als de mensen wat gezellig zijn. (zet alles op de tafel) 4 minuten.

Harry Zie je wel, alles kan beter!

Anne-Marie Voor wie is die tweede tas?

Harry Voor de kuisvrouw.

Anne-Marie Voor de floorshowwomen. Bij twijfel gebruik de termen van de vakbond.

Harry Voor de floorshowwomen. En dat ben jij.

Anne-Marie Dat mag niet. Ik moet afstand bewaren van de koninklijke familie.

Harry Wij zijn toch wel een beetje bevriend, niet?

Anne-Marie Dat kan niet, dat mag niet. Maar, allee omdat jij het zijt. Bedankt! Nu nog een kus en ik ben ook van koninklijke bloede. (drinkt van de koffie) Die mijn moeder thuis zet is veel beter. Pittiger.

Harry Jij bent toch een rare.

Anne-Marie En hoe zit dat met die dozen? Zal ik wat helpen?

Harry Maar je tijdschema dan?

Anne-Marie Uren en minuten maak ik zelf wel. Alleen de tijd om naar huis te gaan, het exacte uur, bepaalt mijn uurwerk.

Harry Ik krijg die pakken maar niet open.

Anne-Marie (drinkt koffie leeg, eet alle koekjes op, stapt naar het eerste pak toe, trekt die kleefband er af) Botten, botten, waarvoor heb je dat nodig? (Anne-Marie toont de lange vissersbotten. Zij houdt ze zo hoog dat van de prins alleen maar zijn gezicht te zien is.) Precies wel een beetje te lang, niet? Ja, ik weet het: er kan een stukske afgedaan worden.

Harry Misschien gebruik ik die botten wel als slaapzak. Of als zwemmatras.

Anne-Marie Je kunt ze voor van alles gebruiken, ook waarvoor ze dienen.

Harry Het andere pak openen, juffrouw. Je bent daar handig in.

Anne-Marie Ik ben niet zo handig maar ik doe mijn ogen open.

Harry Heerlijk zoals ik op jou kan rekenen.

Anne-Marie Doe straks je lichtje maar eens branden, op de juiste plaats. (maakt tweede doos open, Harry kijkt doe. Wanneer Anne-Marie een schijnbare grote krachtinspanning levert, trekt de prins een aangepast gezicht. Net alsof hij mee een inspanning levert)

Harry Niet zo eenvoudig als het lijkt.

Anne-Marie haalt uit de tweede doos een kleine pet (tegen de regen) en een volledig regenkostuum. Zet de pet op Harry's hoofd.

Anne-Marie Je wilt leren zwemmen.

Harry Open die twee andere pakken.

Anne-Marie (Anne-Marie opent die twee pakken) Wat een rommel. Visgerief. Kan dat? Ja, met dat regenwaterkostuum. Een perfecte keuze. Alleen: wat gebeurt er als je met dat kostuum aan omver valt? Hoe kom je dan terug recht?

Harry Daar heb ik nog niet aan gedacht. Wat vind je van mijn hobby?

Anne-Marie Ik beklaag die visjes. Had je niet beter met een fiets. Een rode fiets een dagelijks ritje gemaakt door het koninklijk park?

Harry Heb jij al iemand van mijn familie met een fiets gezien?

Anne-Marie Ja.

Harry Rijdend?

Anne-Marie Op een familiedag in de buurt van het Atomium.

Harry ja?

Anne-Marie Die mannen van de tv waren er. Dus...

Harry Ik heb nu gekozen om te gaan vissen.

Anne-Marie Ja? In het kanaal of in een echte visvijver?

Harry Ben je gek? Eerst in een groot plastieken zwembad. Als ik buiten kom, dan moet ik als een volleerde visser overkomen.

Anne-Marie Dat zal lang duren.

Harry Ik heb tijd. Als je de passie hebt om iets te willen leren, dan moet je bereid zijn om er voor te gaan. Geen inspanningen zijn mij te veel.

Anne-Marie Zo ken ik je. Jij gaat er voor. Prima. En op welk soort vissen ga je vissen. Je moet weten wat soort vis dat je wilt vangen omdat je daarvoor de aangepaste aas moet gebruiken.

Harry Ik? Nu? Gewoon goudvisjes.

Anne-Marie Dat meen je niet! Van die kleine visjes. Ze hebben nog geen zwemervaring. Ze moeten hun diploma nog halen. En in een grote plastieken zwembad voelen ze zich zeker niet goed.

Harry Het mogen ook grote goudvissen zijn. Ik zet ze er toch terug in. Ik moet alleen wat ervaring opdoen.

Anne-Marie Ik hoop dat die visjes eerst ervaring opdoen dan jij. Ik zie ze je al uitlachen.

Harry Geef me tenminste toch een kans.

Anne-Marie Zegt de ene vis tegen de andere: "Ik ben door een prins gevangen. Die sukkelaar bleef maar met die draad zwieren met dat stuksje overjaars vlees. Ik ben dan maar aan die haak gaan hangen. Ik heb eens een vlucht door de ruimte gemaakt."

Harry Het zal wel lukken.

Anne-Marie Met een fiets, een driewieler kun je ook ervaring opdoen. En als je over de gazon rijdt, kun je niet van hoog vallen. (kijkt rond) en wie zal die rommel opruimen? Kartonnen dozen staan niet op mijn lijst.

Harry Ik geef je er 10 minuten voor.

Anne-Marie Maak maar een werkopdracht voor de papierenmadam. (kijkt nog eens rond)
Tien minuten. Niet goed zot zeker?

Harry Weet ik nu hoelang men aan iets kan werken?

Anne-Marie Moet werken wil je zeggen?

Harry Wat is daar het verschil tussen?

Anne-Marie Ik kan uren werken aan iets wat ik op 5 minuten kan klaren. (kijkt naar
kartonnen dozen, kleding, ...) Tien minuten? (lacht, af)

Harry (kijkt naar kleding, zet petje op, neemt de vissersbotten, gaat op een stoel staan,
doet botten aan. Wandelt door de plaats, onzeker) Werkkleding aandoen is niets,
maar daarin bewegen, dat is wat anders. Als ik er mee val, dan verzuip ik nog.
(bekijkt zijn armen) Jammer dat ik vroeger geen spieren gekweekt heb. Met
gewichtheffen en zo.

Terwijl Harry zo met zichzelf bezig is rinkelt opeens de telefoon. Hij schrikt en valt bijna.

Harry (naar telefoon toe) Hallo? Ja, met prins Harry. De eerste minister? Die is hier
toch al geweest? Dringend? (klagend, kijkt naar al de rommel) Dat kan niet. Wij
kunnen nu niemand ontvangen. (denkt na) Stuur hem langs de garage, hij kan
daar de dienstlift nemen en dan komt hij in de kleine salon. Daar kan hij wat
wachten. Kan dat niet? En als ik het zeg? Het probleem? Dat er nog moet
opgeruimd worden. Goed, vijf minuten. Maar dat is het minimum. (telefoon
neer) En nu? (bijna wenend) Hoe moet het nu verder?

Anne-Marie (op, komt het dienbord halen, met snelheid) Trek die kikvorskleren uit. Net een
tang op een varken! Uit. (wil weggaan)

Harry Hallo, wacht even. WACHT even.

Anne-Marie Mijn tijd loopt.

Harry Ik dacht dat jij dat papier had weggegooid?

Anne-Marie Wat?

Harry Jij moet me helpen. (wijst naar karton, ..)

Anne-Marie Voor twintig minuten tijdsvergoeding doe ik het. Voor niets minder. Die
papierenmadam. Ik werk, ik heb ervaring. Ik kan perfect zeggen hoelang iets
duurt.

Harry Dank je. Mag ik Anne-Marie zeggen?

Anne-Marie Neen, juffrouw. Dit duidt op mijn status.

Anne-Marie zet dienbord terug op de tafel. Kijkt rond.

Anne-Marie En je kunt hier niets onder een tafel of kast steken. Komaan, prins Harry. Aan de slag. Alle karton op een hoop.

Harry wil wel, maar kan zich bijna niet bewegen.

Anne-Marie Ga op de tafel zitten. Ik zal die kikkerdril van je afdoen. (zij dirigeert Harry, hij moet de tafelpoten vasthouden, enz. Tenslotte zijn de botten uit, maar is Harry uitgeput.) Komaan, Don Quichotte.

Harry Ik kan niet meer.

Anne-Marie Vooruit.

Harry neemt de twee botten en sleurt die achter zich aan, af. Anne-Marie neemt alle karton en de kleefband in een keer mee. Wanneer zij wil afgaan, botst Harry tegen haar.

Anne-Marie (spontaan) Lomperik, zie waar dat je loopt. (denkt na) Prins wil ik zeggen. Lompe prins, ja, dat moet ook kunnen. Zie waar dat je loopt.

Harry Ik heb niets gehoord, Anne-Marie.

Anne-Marie Je oren laten spuiten, prins. Ik wens nog altijd aangesproken te worden met juffrouw.

Harry Ja, voor uw status.

Anne-Marie Jij die vislijnen, ik zal die andere rommel opruimen. (kijkt naar de prins) En doe die gekke pet van je kop, hoofd wil ik zeggen.

Harry De vissen moeten mij daarmee kunnen herkennen.

Anne-Marie Weg! (kijkt rond)

Harry (doet petje weg, met pak vislijnen af.)

Anne-Marie neemt nog wat mee, duwt eerst wat kleine papiertjes onder een van de twee zetels, dan verdeelt zij de papiertjes onder de twee zetels) Eerlijk duurt het langst. (af)

Harry en Anne-Marie gelijktijdig op kijken rond. Anne-Mie knikt tevreden.

Harry (kijkt op zijn uurwerk) Zes minuten. Plus BTW.

Anne-Marie Trek nu een normaal gezicht en zet je in een zetel.

Harry Ik zal eerst naar madampapier bellen. Het bezoek kan komen.

Anne-Marie En naar je papa bellen. (neemt bord met tassen mee, af.) Ik werk ook voor de juffrouwkes met witte schort.

Harry (belt naar de receptioniste) Met prins Harry. Alles is klaar voor de ontvangst van de eerste minister. Ja, dank u. (legt telefoon neer) Die struisvogel. (bootst de gang van de eerste minister na) Maar, ja, Ons Heer moet van iedereen zijn getal hebben. (neemt telefoon op, belt naar zijn papa) Papa, de eerste minister is op komst. Ja, hij zal de koffie hier lekker vinden. Ja, papa ik ga nog wat studeren. (telefoon neer) Gelukkig dat ik bij dit soort van gesprekken niet moet aanwezig zijn. Zo een gesprek kun je best vergelijken met het scheren van een schaap. Altijd maar weg en weer gepraat en op het laatste is er niets meer waarover ze kunnen praten. (af)

Edward op met haastige pas, blijft even voor de tafel staan, in houding, wacht af.

Lodewijk waardig op. Kijkt naar de eerste minister. Glimlacht breed.

Lodewijk Blij je nog eens te zien, mijnheer de eerste minister.

Edward Dank u, prins Lodewijk. (geven elkaar de hand.)

Lodewijk (wijst naar de zetels) Neem plaats.

Ze gaan zitten in de zetels.

Lodewijk Groot nieuws, mijnheer de eerste minister?

Edward Eigenlijk wel, prins. De gezondheidstoestand van onze geliefde koning is sinds deze middag erg verslechterd en de ministerraad vond dat ik je moest op de hoogte brengen.

Lodewijk Daar heb je goed aan gedaan, mijnheer de eerste minister. Erg verslechterd, wat wil dat zeggen?

Edward Alles liet vermoeden dat het maar bij wat uitwendige kwetsuren zou gebleven zijn. Maar, er blijken ook inwendige problemen te zijn ontstaan. De koning bevindt zich momenteel in een diepe coma. De dokters geven hem niet zoveel kansen meer. Let wel: alles is nog mogelijk. De ministerraad vindt dat we ons op alles moeten voorbereiden.

Lodewijk Hij is een moedig man. Hij zal ook deze beproeving wel kunnen doorstaan. Ik zie hem hier nog terugkomen.

Edward Ja, ja, we moeten positief blijven. Zeker. Positief. Maar de dokters hebben er een bepaalde kijk op. Zij hebben natuurlijk meer ervaring dan ik en daarom kan ik niet anders dan hun te geloven.

- Lodewijk (na een korte pauze) Koffie? (de eerste minister knikt. De prins belt met de telefoon) Twee koffie, graag. (telefoon neer) Als je gelijk zou hebben, dan zou dat een hele verandering veroorzaken. (wandelt door de plaats) Hij was een goede vriend voor mij. Een kordate man.
- Edward Een geliefde koning. De bevolking hield van hem.
- Lodewijk Maar, hij is toch nog niet dood? Zijn we niet een beetje voorbarig?
- Edward (naar Lodewijk toe) Wij moeten ons op het ergste voorbereiden. Als het nog meevalt, dan is het in ieder geval een nuttige oefening geweest. (korter tegen Lodewijk) Jij moet je voorbereiden op het koningschap. Jij moet voor de continuïteit zorgen. Ons land heeft een koning nodig. Een goede koning.
- Lodewijk Er wacht ons een zware taak.
- Edward Ja, een taak die door iedereen wordt onderschat. Een belangrijk deel van de wereld duiden en inkleuren. Ben je al een tijdje bezig met de voorbereiding?
- Lodewijk Ik wist dat de mogelijkheid bestond dat ik vroeg of laat de zware taak van mijn broer moest overnemen. Om die reden hebben wij o.a. regelmatig de protocollaire functies doorgenomen, de politieke toestand geanalyseerd, de wereldfinanciën opgevolgd, de relaties tussen de bevolkingsgroepen voortdurend bekeken.
- Edward Ja, ik geloof je. Trouwens: wij waren toch samen in dezelfde periode aan de unief?
- Lodewijk Zeker. Dat zal ik nooit vergeten.
- Edward En hoe bereid uw echtgenote zich voor op deze grote sprong?
- Lodewijk Zij is een echte toekomstige koningin. Zij heeft het.
- Edward In de radio hoorde ik, terwijl ik naar hier reed, dat jouw echtgenote niet zo geliefd is bij de gewone man. Zij zou nogal afstandig zijn. Je weet het toch: het volk wil over het hoofdje geaaid worden. Zo een beetje show is noodzakelijk. Vooral als er de pers bij is of zeker de TV.
- Lodewijk Zij komt uit een oud adellijk geslacht. Zij hadden destijds geen behoefte aan contacten met de bevolking. Rijkdom brengt andere gewoonten mee. Rijkdom isoleert ook een beetje. De behoeften liggen anders.
- Edward Ik begrijp het. Maar een beetje naar beneden kijken moet toch kunnen. Zo nu en dan. Trouwens dat zal ze zelf vlug begrijpen. (kijkt op uurwerk) Oei! Kunnen we nog even naar het nieuws kijken. Als het al maar niet te laat is.
- Lodewijk Wij hebben digitale TV, mijnheer de eerste minister. (zet tv op. Beiden gaan in een zetel zitten en kijken naar het grote scherm)

Nieuws (dezelfde tv-medewerkster leest het nieuws, wel met een andere kleding) Serge was de eerste Belg in de internationale wedstrijd in Mechelen. Hij was zevende. De volgende wedstrijd voor springpaarden gaat door in Arnhem, in Nederland. (tijdens het onderwerp over springpaarden laat de eerste minister duidelijk merken dat dit onderwerp hem niet interesseert. Hij doet nerveus)
De gezondheidstoestand van de koning. De toestand is zeker niet roodkleurig te noemen. De koning verkeert in een diepe coma. Volgens de hoofdgeneesheer kan deze toestand zo een lange tijd duren. Men vraagt zich af of er al niet moet nagedacht worden aan een opvolger. Zal prins Lodewijk wel tijdig klaar zijn, wordt er verteld. Volgend nieuwsbulletin meer nieuws.
Sven Nijs heeft een nieuwe fiets. Volgende zondag zal hij er al mee de wedstrijd in Tremelo rijden. Wij wensen hem alle succes toe.
De kerstperiode...(Lodewijk zet de tv af)

Edward Wat is dat voor nieuws? De koning is in een diepe coma. Het minste wat men kon zeggen is toch dat men hem veel beterschap wenst. Zo een goede koning. Al die jaren heeft hij voor zijn volk geleefd.

Lodewijk Het enige wat hij deed, als ontspanning was met zijn moto rijden.

Edward En dat wordt hem dan nog fataal.

Lodewijk (terwijl hij rechtstaat) Koffie? (minister knikt, Lodewijk naar de telefoon) Twee koffie graag.

Anne-Marie (met wit schortje op, blijft staan met dienbord in de hand, kijkt naar Lodewijk)
Zal ik de koffie op de tafel zetten of op dit klein tafeltje wijst naar bijzettafeltje in de buurt van de twee zetels)

Lodewijk (kijkt naar minister, die doet dat het voor hem niet belangrijk is, Anne-Marie zet de koffie op het kleine bijzettafeltje dat ze voor de zetels zet. Ze zet de koffietassen voor iedere zetel, schenkt in, enz.)

De beide heren gaan zitten, drinken van hun koffie. Anne-Marie maakt buiging, af.)

Lodewijk Goede koffie.

Edward Ik kijk altijd maar naar de koekjes. Jullie hebben echt lekkere koekjes. Ze smelten als boter in je mond.

Lodewijk Ik heb gehoord dat de dotatie voor volgend jaar zal verminderen.

Edward Als die koekjes daar iets mee te maken hebben, dan vind ik er wel iets op.

Ze drinken van hun koffie terwijl Harry in volledige vissersuitrusting opkomt.

Lodewijk Harry, wat doe je nu? Wij zijn in vergadering.

Harry Het was rechtdoor gaan of omver vallen, papa. (kijkt naar Edward) Met mijn verontschuldigingen, mijnheer de eerste minister. (hij valt en de minister krijgt de koffie over zijn nieuw kostuum.

Einde eerste bedrijf

Tweede bedrijf

Enkele dagen later

De eerste minister zit aan de tafel, samen met prins Lodewijk. Er liggen papieren op tafel, er staat ook een kruik met koffie, enz. De minister heeft een invullijst op een bord geplaatst en telkens de prins iets antwoordt, duidt hij dat aan op die lijst. Het is een soort checklijst.

- Edward Zeer vruchtbare vergadering, tot nu toe. (bekijkt ook zijn invullijst, knikt tevreden.)
- Lodewijk Met de ministers verloopt dat niet zo vlot, zeker?
- Edward Ze praten allemaal te graag en te veel. Het lijken soms wel kakelende kippen, maar ze leggen geen eieren.
- Lodewijk 't Zouden in ieder geval verstandige eieren zijn. Misschien met een schelp in drie kleuren.
- Edward Zoals ik al zei: het is een kwestie van uren, volgens de hoofdgeneesheer. Onze koning zal het niet lang meer trekken. Hij heeft zich jaren ingezet voor ons land en dat met veel plezier gedaan.
- Lodewijk En nu, op een vroege morgen, wanneer de hele regering nog sliep, laat zijn moto het afweten. Hij zou over een kat of zoiets gevallen zijn, las ik gisteren.
- Edward Neen, neem het gerust van mij aan. Hij is gewoon gevallen. Met de gekende resultaten: moto kapot en koning bijna dood. En wij zitten met de problemen. Hopelijk blijft hij nog enkele dagen leven. Dan kunnen we alles rustig voorbereiden. Ik stel me echt de vraag, prins Lodewijk, of je wel klaar bent om hem op te volgen.
- Lodewijk Ik ben zeker klaar om die zware taak op mij te nemen. Ik verlang er al heel mijn leven naar.
- Edward De fout die velen maken is dat ze in het begin van hun ambtstermijn te veel zaken zeggen waarover ze later spijt krijgen. Zeker morele problemen en situaties. Een tijdje terug was er een bisschop die meende dat alles anders moest en hij werd na een jaar in een klooster gezet.
- Lodewijk Om op de kippen te passen.
- Edward Op een zijspoor. Gedaan met voor de camera te praten. Gewoon niets zeggen en gedoseerd glimlachen is het beste. Beter dat men zegt dat de nieuwe koning een zure appel is dan dat hij doortrapt. De waardigheid van de functie, daarover gaat het. Men moet niet de verstandigste van heel het land zijn, wel diegene waarvan het merendeel van de bevolking denkt dat hij héél verstandig is. Eigenlijk hoort er een beetje show bij. Kijk, voor mij hoeft dat allemaal niet. Eens je aangesteld bent, is het voor mij gedaan. Als er toestanden ontstaan die voor mij niet tolereerbaar zijn, dan kan ik nog altijd ontslag nemen. En na bijvoorbeeld een sabbatjaar terugkomen. Een koning die het wat gortig maakt, omdat hij denkt dat

hij het warm water heeft uitgevonden, kan het schudden. Na de kortste keren praat men er niet meer over.

- Lodewijk Zo een vaart zal het wel niet lopen. Ik ga mijn best doen.
- Edward Dat is niet genoeg. Je moet overtuigen. Beheersen, aansturen. Wat ga je met het personeel doen? Ik bedoel de technische staf: de persvoorlichter en al die raadgevers?
- Lodewijk Ik zou gewoon iedereen zijn werk laten doen.
- Edward Misschien moet je ook wat meer vrouwen in je staf brengen. Vrouwen doen het altijd. Tenzij: met sommigen zal je altijd last hebben, met anderen nooit. Een paar gedreven lastposten zorgen voor dynamisme. Denk ook aan de kledingsvoorschriften. Héél belangrijk.
- Lodewijk Maar er moet bezuinigd worden, de dotatie...
- Edward Niet echt. Naar de buitenwereld moet dat om het goede voorbeeld te geven. Zorg dat het resultaat in de pers komt. Het komt sympathiek over als men leest dat ook de koning moet bezuinigen. Voor de rest zien we wel.
- Lodewijk De zachte koekjes zullen vervangen worden door soldatenbeschuiten.
- Edward Mooi voor de kranten. Maar je gaat mij toch niet wandelen sturen met die betonnen tegels?
- Lodewijk En thee in de plaats van koffie.
- Edward Kom, beste studiegenoot van in de tijd van de unief, hier zijn we nu over het showgedeelte aan het praten. Er zijn een paar partijen die aan de dotatie willen knabbelen, maar eigenlijk kan het hun ook geen moer schelen. Het is voor hun achterban bestemd.
- Lodewijk Maar ze halen toch koppen in de kranten.
- Edward Dat is zo met politiek. Alles wat je als koning zegt en doet is belangrijk. Beter weinig of niets zeggen. En als je iets zegt nooit lange zinnen gebruiken. Sommige mensen weten dan het begin niet meer en verwarren het een met het ander. In het slechtste geval past het laatste deel niet meer bij het begin van je uitleg. En vooral ook: steeds deftig gekleed gaan. Geen probleem met merkkleding als er maar geen goedkope merknaam op te lezen staat.
- Lodewijk Dank, hartelijk dank voor uw goede raad. Het is wel veel in een keer.
- Edward Je hebt nog wel enkele weken de tijd. Maar de mensen zullen pas na een lange tijd je broer vergeten zijn. Zorg er voor dat je waardigheid uitstraalt. En hoe zit het met je blauwe moto? Rij je daar nog veel op?

Lodewijk Minder. Minder. Sinds het ongeval van mijn broer heb ik er niets meer mee gedaan.

Edward Je zult nu nog minder tijd hebben. Zou je die moto niet verkopen of aan een goed doel schenken? Het zou zeker in de kranten komen. En dat is toch mooi meegenomen. Moest je hem echt graag verkopen, mijn zoon die voor burgerlijk ingenieur studeert, Johan, je kent hem wel, die is altijd bereid om het toestel over te nemen. Het kan dus ook in stilte.

Lodewijk Ik droom er nog van om iedere morgen, voordat men wakker is, gewoon een tochtje te maken rond de grote vijver. De morgenstond heeft goud in de mond!

Edward Je moet toch opletten wat je doet. Er zijn altijd mensen met verrekijkers of met telelenzen die op de loer liggen. Je hebt nu eenmaal een publieke functie. Denk ook maar aan het aanbod van mijn zoon.

Lodewijk Ik wil eerst nog op één wiel leren rijden en dan zien we wel.

Edward Doe ons dat niet aan. Als jij nu ook nog een ongelukje zou krijgen dan zal de minister van Verkeer en Transport de moto op twee wielen moeten verbieden.

Lodewijk Dat kan toch niet.

Edward Of de verzekeringen zullen zo hoog worden dat men het niet meer kan betalen.

Lodewijk Op één wiel is mijn droom.

Edward Daar praten we later dan wel over. (kijkt op lijst) En je vrouw, prinses Amalia.

Lodewijk Wat is er van mijn vrouw?

Edward Zij wordt dan ineens koningin. Ook voor haar zijn er verplichtingen.

Lodewijk Ja?

Edward Luister, ik heb de etiquette niet uitgevonden. Het is het logisch gevolg van de vormelijkheid, van de menselijke waardigheid. Het is de natuurlijke afstand tussen twee soorten volkeren. Het is een beschermingsmiddel, het is...

Lodewijk Wij willen gewoon blijven doen wat we nu al jaren doen. Gewoon onszelf zijn.

Edward Dan moet je maar aan je functie verzaken. Gewoon verzaken.

Lodewijk Zo bedoel ik het nu ook weer niet.

Edward Goed. Dan gaan we verder.

Lodewijk Het is een hele schok voor mij. Mijn broer, mijn geliefde broer verongelukt, koning worden, ja...

Edward Alle begrip, prins Lodewijk. Alle begrip. Zeker!

Lodewijk Ik had er eigenlijk niet meer op gerekend. Mijn broer kon het nog gerust twintig jaar uithouden en dan was het de beurt aan mijn zoon. Ik wilde...

Edward Echt? Ik dacht dat jij al een hele tijd hoopt op iets onverwacht.

Lodewijk Toch op zo geen accident zeker? Ik zou nooit de dood van mijn geliefde oom gewenst hebben.

Edward Neen, dat bedoel ik niet.

Er volgt een korte pauze. Edward kijkt in zijn papieren.

Edward Prinses Amalia moet zich wat aanpassen. Ze heeft mooie knieën, maar die moeten nu bedekt worden. Een koningin met een minirok dat kan gewoon niet. En een décolleté...

Lodewijk Ik zie dat graag. Het is het begin van de wereld. (wijst) Daar zie je de toekomst van de mensheid. En het bewegende spel van lijnen en schaduw...

Edward Kijk, prins: ik heb het niet uitgevonden.

Lodewijk Die décolleté, wil je zeggen?

Edward Neen, die etiquette, die manier van leven.

Lodewijk Ze moet maar een halsketting dragen met een soort brioche.

Edward Dat zien we dan wel. En nooit snoepen in het openbaar.

Lodewijk Ze heeft valse tanden, dus...

Edward Goed. Dat probleem is opgelost. En drinken: alleen water in het openbaar.

Lodewijk Maar al die recepties...

Edward Alleen nippen en doen alsof en vooral horen wat er rondom jou gezegd wordt.

Lodewijk Als de koning in de buurt is praat men alleen over dingen die ik niet interessant vind.

Edward Thuis drink je zoveel als je wilt. Je doet eerst je pyjama aan zo ben je zeker dat je niet naar buiten loopt. De grote vijver is veel te diep.

Lodewijk (recht, loopt door de plaats, keert zich naar Edward) Eigenlijk, eigenlijk, ... Ik weet het niet meer. Wil ik nog wel koning worden? Ik heb het nu toch veel beter? Ik kan in het park rondrijden, ik kan in de bossen van ons kasteel in de Ardennen crossen zoveel als ik maar wil. Als ik mijn kleding wat aanpas herkent

niemand mij als ik ga wandelen. Een goede pint drinken in een Zwitsers café, of waar dan ook.

Edward Ik weet niet meer wat zeggen. Waar zijn we eigenlijk aan toe? Prins, waar zijn wij aan toe? (beweegt door de plaats, zet zich, ontgoocheld) Misschien moet de koning maar blijven leven.

Lodewijk Dat is een goed idee. Nog zo'n twintig jaar en dan kan mijn zoon inspringen. Ik heb nog te veel te goed van het leven. Ik heb nog te veel verlangens. Ik wil nog een stukje van de wereld zien, zonder dat men zich afvraagt wie ik ben...

Edward Maar, jij vertelde mij meermaals dat je koning wilde worden, tot vervelens toe en nu...

Lodewijk Een mens kan veranderen, minister.

Edward Neen, jij zou graag koning worden, maar jij bent bang. Ik heb je afgeschrikt. Maar, dat wist je toch al? Jou leventje van paradepaardje is voorbij. Jij moet je verantwoordelijkheid opnemen.

Lodewijk Ja, ...

Edward (vertrouwelijk) Ik zal je helpen. Je vrouw mag zeker zo een klein beetje, het begin van de wereld laten zien. Het zal allemaal wel meevallen.

Lodewijk Zal ik een drankje laten komen?

Edward Van die goede Schotse whisky, een goed idee.

Lodewijk neemt telefoon, belt naar de keuken)

Lodewijk (in telefoon) Twee whisky's graag. Dank, u. (telefoon neer)

Lodewijk en Edward zetten zich in de zetels. Anne-Marie, met witte schort aan) op met dienbord met 2 whisky's.

Anne-Marie (wijst naar klein tafeltje) Daar neerzetten?

Lodewijk (knikt) Dank u!

Anne-Marie zet de drankjes neer, af.

Lodewijk Gezondheid.

Edward Op de nieuwe koning!

Ze drinken

Lodewijk Heb ik echt geen bedenktijd?

Edward Die is al jaren geleden verstreken. Je zult een goede koning zijn.

Lodewijk Maar je blijft mijn vriend?

Edward Zeker. Voor altijd.

Telefoon gaat. Lodewijk recht, met een verontschuldigend gebaar naar Edward, naar de telefoon.

Lodewijk (in de telefoon) Met prins Lodewijk. (korte pauze) Ja, ik begrijp het. Ja, dank u. (telefoon neer, kijkt droevig voor zich uit, zet zich aan de tafel, hoofd tussen de handen, weent. Edward recht, naar de prins toe. Legt handen op zijn schouders) Mijn broer is ...overleden.

Edward Innige deelneming. Wat ik vermoedde is dan toch gebeurd. Er was geen weg terug. (geeft prins een hand) De hoofdgeneesheer heeft het mij persoonlijk gezegd.

Lodewijk Het is vreemd. Mijn broer. Eigenlijk heb ik hem nooit erg sympathiek gevonden, hij leek van een andere familie dan mijn papa. Maar nu...Doodgaan met een moto, hoe is dat mogelijk? Was hij wat langer blijven slapen dan leefde hij nu nog.

Edward Dit is tragisch. Zo dadelijk zal er een extra nieuwsuitzending komen. (weet even niet wat doen, naar de prins toe, geeft hem nogmaals een hand.) Innige deelneming. Ik moet nu gaan. De ministerraad bijeen roepen. (kijkt naar de prins) Probeer al die emoties zo vlug mogelijk te verwerken. Jij bent nu de nieuwe koning. Gefeliciteerd! (af, met aktetas)

Lodewijk Ik ben nu de nieuwe koning. (zet zich, rommelt al de papieren bijeen. Denkt na, neemt telefoon) Ja, een whisky alstublieft. (telefoon neer, zet zich)

Anne-Marie (op met 2 whisky's op bord, zet de twee whisky's op de tafel.) Ik heb er maar twee meegebracht. Het zijn harde tijden voor jou.

Lodewijk Zeker. Harde tijden. Mijn broer is zopas geleden overleden.

Anne-Marie Innige deelneming. Dan heb jij promotie. De ene zijn dood de andere zijn brood. Gefeliciteerd.

Lodewijk Ik heb er zo lang naar verlangd en nu plots, het is vreemd, juffrouw.

Anne-Marie Je zult dat best aankunnen, prins. Het is beslist een schok maar jij zult dat wel kunnen. We zullen nu een echte koning hebben. Iemand die van de mensen houdt. Het is de grootste promotie die men kan maken. Koning worden.

Lodewijk We slaan er ons wel door.

Anne-Marie Ik heb ook promotie gemaakt.

Lodewijk Ja? Promotie?

Anne-Marie De papierenmadam heeft mij gepromoveerd.

Lodewijk De papierenmadam, ...Els, ja...

Anne-Marie Wegens de bezuinigen worden er geen personeelsleden meer aangeworven, en in de keuken zijn er een paar plaatsen vrijgekomen. Ik ben nu verantwoordelijke van de bediening, het dagelijks onderhoud en de algemene lopende zaken. Ook, indien er personeel moet aangeworven worden, ben ik de aangewezen persoon om de procedure toe te passen. Maar, ik moet ook werken! Verantwoordelijkheid nemen.

Lodewijk Veel succes met je promotie. Jij zult dat wel kunnen. Van wie vernam jij dat mijn broer overleden is?

Anne-Marie De radio. Ze zijn nog bezig met de uitzending. De tv zal ook wel met een speciale nieuwsuitzending beginnen.

Lodewijk Gaat dat allemaal zo vlug? (drinkt van zijn whisky)

Anne-Marie Ik heb er maar meteen twee meegebracht. Emotie, prins.

Lodewijk Ja, emotie. (wijst naar het tweede glas whisky) Kom, drink maar mee.

Anne-Marie Dat was de bedoeling niet, prins.

Lodewijk Zet je! Ik ben de koning nu.

Anne-Marie Je moet nog gekroond worden. (zet zich, drinkt van glas) Op de nieuwe koning.

Lodewijk Koning worden? Wat zou jij doen, juffrouw? Zou jij het aanbod aannemen?

Anne-Marie Jij moet dat aannemen. Jij bent er voor in de wieg gelegd. (wijst naar glas) Zo een koninklijke whisky is niet slecht.

Lodewijk Het is kwaliteit, juffrouw.

Harry (op, geëmotioneerd) Papa, wat verneem ik nu? Mijn oom is overleden. Hoe kan dat nu? Zo maar opeens?

Lodewijk Het was te verwachten, Harry. Gewoon pech. En dan komt de dood vlugger dan je denkt.

Harry Dan word jij koning, papa?

Lodewijk Ja, gewoon koning.

Harry Geweldig.

Anne-Marie (kijkt naar prins Lodewijk) Dank u!

Lodewijk Dank u ook, juffrouw. En ook gefeliciteerd.

Anne-Marie staat op, neemt de twee glazen whisky mee op een dienblad, neemt ook de twee lege glazen van de prins en de minister mee.

Harry Wat, gefeliciteerd? (tot Anne-Marie) Waarmee?

Lodewijk De juffrouw is door ...de papierenmadam, Els van de administratie wil ik zeggen, gepromoveerd tot ik weet niet wat, maar toch gepromoveerd.

Anne-Marie Ik mag nu commanderen en het zelf doen.

Lodewijk Dat is de beste methode. Altijd een vlugge uitvoering.

Harry Gefeliciteerd!

Anne-Marie Heeft men nog iets nodig? (men schudt het hoofd van neen, Anne-Marie af)

Lodewijk Het worden harde tijden.

Harry Oompje had toch zo vlug niet moeten doodgaan? Het was nu eens voor iedereen gemakkelijk. Ik hoop maar dat mijn hobby niet in het gevaar komt.

Lodewijk Jouw hobby? De welke?

Harry Vissen, papa.

Lodewijk Doe dat niet mijn zoon. Die kleine visjes hebben dat niet graag. Iedereen houdt van het leven.

Harry Maar ik eet die niet op, papa.

Lodewijk Je stoort hun dagdagelijks leven. Ze zijn zo rustig aan het zwemmen en meteen moeten ze door de lucht vliegen. Je zou voor minder een hartaanval krijgen.

Harry Zoveel zal ik er niet van bakken. Ik denk dat die visjes zich zo gemakkelijk niet laten vangen.

Lodewijk De eerste minister vindt ook dat jij zo langzamerhand een meisje moet zoeken.

Harry Waarvoor is dat goed?

Lodewijk De voortplanting van ons geslacht.

Harry Heeft hij het kweekprogramma uitgelegd?

Lodewijk Zo praat jij daarover niet, mijn zoon. Met eerbied en waardigheid.

Harry Wat krijgen we nu? Ineens ben jij een andere papa.

Lodewijk Verantwoordelijkheid bepaalt ook onze houding. Jij bent nu de troonopvolger. Vroeg of laat staat jij op mijn plaats.

Harry Trouwen, papa? Misschien ben ik een soort homo en weet ik het nog niet. Bestaan er geen soort pillen om te kunnen vaststellen wat mijn juiste geaardheid is?

Lodewijk (bekijkt zijn zoon) Jij bent geen homo. In het slechtste geval een onzijdige. Een sexloze. Wat jij ook bent, je bent mijn lieve zoon. (naar Harry toe geeft een knuffel, maar het is duidelijk dat dat Lodewijk zijn sterkste kant niet is)

Harry Een vrouw, papa? En voor de kweek? Waar vind ik dat. Ik heb het zo al moeilijk om een gewone vrouw te detecteren, laat staan iemand met een speciaal talent. (naar Lodewijk toe) Toch zal ik trouwen, papa. Maar, wanneer weet ik niet.

Lodewijk Harry, gebruik andere woorden. Je bent nu de troonopvolger.

Harry En jij bent plots een andere papa geworden. Vroeger keek je met liefde naar mij. Alhoewel.

Lodewijk In onze familie is alles een beetje kunstmatig. Dat is al jaren zo. Gevoelens hebben we altijd moeten onderdrukken. Een koning weent niet.

Harry Toch heeft oom Hendrik ééns geweend, op de tv.

Lodewijk Beperkt kan dat. Uitzonderlijk. Wanneer was dat?

Harry Ik weet het niet meer. Het had iets te maken met een kerkelijke plechtigheid ter herdenking van gesneuvelde soldaten. Een klein meisje las een ontroerende tekst voor.

Lodewijk Geconcentreerd wenen, dat kan, uitzonderlijk dan.

Harry Wij zijn eigenlijk toch maar gewone mensen. Wat is het verschil tussen ons en de anderen?

Lodewijk Heel veel. Gewone mensen gaan werken, komen thuis gaan sporten of naar de sauna. Wij zijn de hele dag én nacht beschikbaar. Voor het welzijn van het land.

Harry Misschien zouden we ook eens wat moeten werken. Gewoon werken.

Lodewijk Wat bedoel je?

Harry Werken, papa. Handen zwart maken. Zweten.

Lodewijk Wij werken met ons hoofd (wijst naar hoofd). Ik doe alle dagen uren geestes gymnastiek. Ik laat mijn hersenen werken.

Harry En uit verveling ga je moto rijden in het park. Werken, papa!

Lodewijk Je maakt een inschattingsfout, mijn zoon. Wij komen al eeuwen uit de hoge adel. Koninklijke adel. Het past niet dat wij openbaar onze gevoelens kenbaar maken.

Harry Neen?

Lodewijk De gewone mensen wenen, lachen, vloeken, huilen of worden hysterisch. Dat kan niet voor koninklijke adel. De middenklasse is al wat gecultiveerder, die huilen met de zakdoek voor de ogen, dat heb je waarschijnlijk al gezien.

Harry Hoe kan ik dat nu zien? Ik kom nergens.

Lodewijk En de adel reageert zonder emoties.

Harry Dan wenen die niet als iemand overlijdt?

Geen antwoord.

Harry In die grote huizen en kastelen is nochtans plaats genoeg voor emoties met geluid.

Lodewijk Ik zal professor Janssens opdracht geven jouw problemen te bespreken.

Harry Ik heb geen professor nodig. Ik wil alleen een papa die mij warmte geeft. Liefde, papa!

Lodewijk Waar praat jij nu over?

Harry Jij hebt nooit tijd voor mij gemaakt. Die nieuwe blauwe moto dat was je leven. Wanneer zag ik je? Ik moest naar de tv kijken om je te zien, terwijl je soms maar enkele meters van mij stond. Oom Hendrik zag ik meer dan jou.

Lodewijk Hendrik?

Harry Hij ging iedere morgen de ganzen op de vijver voederen.

Lodewijk O! Dat?

Harry Dat. Ja.

Lodewijk Emoties horen hier niet thuis. Wij moeten ons opofferen.

Harry Menselijkheid, papa. En ik zou dan moeten trouwen. Zogezegd uit liefde, want dat hoort zo. Een leuk gezinnetje stichten. Met uitgestreken gezichten. Salu! (vlug af)

Lodewijk (naar publiek toe) Een koning moet kiezen. Het leven is altijd kiezen. (met stijlvolle houding af)

Einde tweede bedrijf

Derde bedrijf

Enkele dagen later

In dit bedrijf moet men aan het decor wat aanpassingen doen. In principe gebeuren de handelingen in een ander lokaal, nl. de niet meer in gebruik zijnde woning van de hoofdopzichter van een groot bos, eigendom van een rijk man.

Men kan enkele stoelen en zetels en of grote tafel verzetten. Andere voorwerpen kunnen weggenomen worden, of afgeschermd (zoals het grote tv-schermd). Hier en daar kan men een doek leggen.

Anne-Marie kijkt naar een kleine tv. Men toont beelden van de koning in groot ornaat, een massa publiek, fanfare. Het heeft te maken met de inhuldiging van de nieuwe koning

Anne-Marie Dat is nu eens een echte koning. Groot van gestalte, statig. Je ziet geen verschil tussen kleding en zijn lichaam. Hij is de koning. Wel wat jammer dat we hebben moeten wachten totdat de vorige doodging. Er gaat toch niets boven een smakelijke koning.

Harry (op, blijft staan) Wat is dat hier een rommelkot zeg. Wie woonde hier vroeger?

Anne-Marie Weet jij dat niet? Iemand met blauw bloed.

Harry En dan?

Anne-Marie Iemand die bij de familie in ongenade gevallen was. Hij was eigenlijk zo een beetje tipsy, als je begrijpt wat ik bedoel. Iedereen wist dat hij een broer van een vroegere koning was, maar niemand sprak zijn naam uit.

Harry Zo.

Anne-Marie De ramp was dat hij veel langer bleef leven dan men het nodig achtte.

Harry In iedere familie is er wel iemand die een vijs mankeert.

Anne-Marie Hij maakte prachtige schilderijen.

Harry En waarom heb jij deze plaats uitgekozen.

Anne-Marie Hier voel ik mij thuis. Echt.

Harry In zo een muffig kot.

Anne-Marie Hier leefde een kunstenaar.

Harry Hoe kun jij dat weten?

Anne-Marie De broer van mijn vader is hier tuinman geweest. Die heeft het mij verteld.

Harry Een mooi verhaaltje.

Anne-Marie Levenswijsheid. Levensvreugde. Het moet een heel bijzondere kerel geweest zijn. Lange baard en scherpe neus. Mijn oom vertelde mij dat die man wel een heilige kon worden. Maar dat zou de familie zeker niet gewild hebben.

Harry En wat kom ik hier doen?

Anne-Marie Jij? Dat weet ik zelf niet. Ben jij hier wel nodig?

Harry Jij doet precies alsof ik er niets mee te maken heb.

Anne-Marie Niet veel. Toch niet in dit stadium. Het jij je wel goed voorbereid?

Harry (zet zich) Juffrouw, eigenlijk zie ik het niet zo zitten. Kunnen we de show niet afblazen?

Anne-Marie Daar heb jij niet genoeg wind voor. Ik voer een opdracht uit. En sinds ik gepromoveerd ben, heb ik meer verantwoordelijkheidsgevoel. Ik zal deze opdracht tot een goed einde brengen. En we zien wel wanneer jij in actie moet treden. Het word je lucky day, prins Harry!

Harry (vertrouwelijk naar Anne-Marie toe) Vind jij echt dat ik moet trouwen, juffrouw?

Anne-Marie Wat moet ik daar van denken? Of dat jij moet trouwen? Daar heb ik geen mening over. Voor mijn part word je gerust pater of zoiets.

Harry Mijne papa is bezorgd over het voortbestaan van ons geslacht. Er moeten kleine kinderen komen, vind hij.

Anne-Marie En jij zou die moeten maken?

Harry En daarvoor heb ik een vrouw nodig. Zie je?

Anne-Marie Dat zie ik helemaal niet. Als je wilt trouwen dan is dat omdat je de behoefte aanvoelt.

Harry En waarvoor heb je dan een vrouw nodig?

Anne-Marie Voor de vriendschap, voor de zuivere liefde. Toch niet voor de seks zeker?

Harry Neen, daar begin ik niet mee.

Anne-Marie Hoe ga je dan een kind maken?

Harry Wel met een uitschuivertje. Maar ik zal het zo beperkt mogelijk houden. Voor de rest moet ze zo weinig voor mijn voeten lopen. Ik hou van rust en stijl in mijn leven.

Anne-Marie Koninklijke vrouwen l open niet voor je voeten. De hele voormiddag zijn ze met hun verzorging bezig.

Harry Dan eten die s' morgens niet?

Anne-Marie Een onschuldig fruitsapje. Meer niet.

Harry Valt mee.

Anne-Marie En na de middag gaan ze paardrijden of scrabbelen ze. Je zult je activiteiten moeten plannen.

Harry Ik voel me toch niet zo goed in mijn vel.

Anne-Marie Je zult nog andere katten moeten geselen. Je begint nog maar pas te leven. Ik zorg in ieder geval voor een prima vrouw. Eentje met gezond boerenverstand.

Harry Maar ik ben de sigaar.

Anne-Marie Je zult er voor veel geld plezier aan beleven.

Harry 't Is te zien wat me dat plezier gaat kosten.

Anne-Marie Zeg gewoon dat je geen koning wilt worden.

Harry Neen, ik heb er voor gestudeerd.

Anne-Marie Gestudeerd?

Harry Die privaat lessen bij een professor. Grondwetten van buiten leren en zo. Altijd leren vriendelijk zijn ook al praat je tegen een blaaskaak.

Telefoon gaat. Anne-Marie neemt op.

Anne-Marie Hallo? Zeker! Je spreekt met Anne-Lies van het selectiebureau. Kom maar binnen. (telefoon neer, tot Harry) Tijd om je even onzichtbaar te maken.

Harry Ik voel me precies een circusartiest.

Anne-Marie (lacht) Kan. Maar dan toch eentje dat al een hele tijd op stal staat.

Harry af.

Met veel geste komt juffrouw Esmeralda Van der Boven, een mooie vrouw van adel, binnen. Ze blijft afwachtend staan.

Anne-Marie (met pak papieren in de hand, doet alsof ze druk bezig is) Welkom, geachte juffrouw.(geeft een hand)

Esmeralda Hoe weet jij dat ik nog juffrouw ben?

Anne-Marie Ja, hoe weet ik dat? Mensenkennis, vermoed ik. En voor weduwe ben je natuurlijk nog veel te jong. En de afspraak was...

Esmeralda (kijkt rond) Neem me niet kwalijk. Moet ik niet aangekondigd worden? In onze kringen...

Anne-Marie Er is eerst een ruime kennismaking, schriftelijk. Later, tijdens deel twee, maken we meer persoonlijk kennis. Neem plaats aub.

Esmeralda En hoe lang kan die kennismaking duren?

Anne-Marie Dat valt wel mee.

Esmeralda Ik heb gelezen (neemt papiertje uit sacoche, leest) Vrij bemiddelde jongeman, zonder ervaring met vrouwen, wenst kennismaking met jonge dame uit de omgeving van de hoofdstad. Contacteer bureau tel. 02 000 000 1. Een ongewone nummer, als je het mij vraagt. Wie is die kerel? En wat is vrij bemiddeld?

Anne-Marie Bemiddeld? Dat valt wel mee, denk ik.

Esmeralda En wie is die kerel? Hij is toch wel normaal, zeker?

Anne-Marie Normaal? Zeker.

Esmeralda Maar wie is die kerel? Woont hij hier in de buurt? Als het een gepensioneerde tuinman is, dan heb ik geen goesting. Een knappe jonge man, ja.

Anne-Marie Je zult alle vragen beantwoord krijgen. Wacht nog even.

Esmeralda Dat hoop ik maar. (denkt even na) Heb ik moeten zoeken. Gelukkig dat een vriendelijke politieman mij naar een groot ijzeren hek gewezen heeft. Na een tijdje zoeken vond ik dan uiteindelijk een soort van parlophone. Kraken dat dat ding deed.

Anne-Marie De tand des tijds, juffrouw. Ook bij mensen geldt deze regel. Op een paar dagen ben je zo van de kaart geveegd. Het doet hier ne keer zeer en daar ne keer zeer. En plots doet het overal zeer.

Esmeralda We zijn hier toch niet in het rusthuis DE LAATSTE ADEM, hoop ik. Jij bent de (monstert Anne-Marie) receptioniste, vermoed ik.

Anne-Marie Ik ben geen gewoon personeel, juffrouw. Ik ben diensthoofd en dat wil héél wat zeggen in dit huis.

Esmeralda Zo, en wat wilt dat zeggen?

Anne-Marie Laat ons meteen ter zake komen.

Esmeralda Dat lijkt mij ook het best. En wanneer kan ik met de vrij bemiddelde jongeman, zonder ervaring met vrouwen, kennismaken?

Anne-Marie (naar tafel toe, neemt een schrijfmap met enkele papieren er op.) Dat valt best wel mee, juffrouw.

Esmeralda Wat valt er best mee?

Anne-Marie Alles. (geeft papieren aan Esmeralda, die ze kritisch bekijkt. Anne-Marie geeft ook een balpen aan Esmeralda) Even invullen, graag!

Esmeralda Ik hoop dat dit geen grap is.

Anne-Marie Hier in dit huis worden geen grappen gemaakt. De stijl van het huis en haar bewoners laat dat niet toe.

Esmeralda Maar de parlofoon kraakt en piept, de deuren krassen als oude kraaien, de...

Anne-Marie De rest valt echt mee. De laatste honderd jaar is in dit huis niemand meer vermoord of gestorven. Dit is een huis van standing.

Esmeralda Standing daar hou ik van. In mijn leven staat dat helemaal vooraan. (recht, wandelt rond) Waardigheid, zonder flegmatiek te doen. Alle dingen hun waardigheid geven. Kijken naar het leven.

Anne-Marie Het is misschien daarom dat jij nog altijd niet gekoppeld zijn.

Esmeralda Mevrouw!

Anne-Marie Ook nog juffrouw. Ik heb geen tijd om te vrijen en te trouwen.

Esmeralda Je beledigt mij.

Anne-Marie Excuseer. Zo heb ik het zeker niet bedoeld.

Esmeralda Het is maar hoe het overkomt, dat telt. Iemand de kop, euh, hoofd, inslaan en nadien zeggen dat het je spijt, dat kan toch niet.

Anne-Marie Ik heb gezegd dat het mij spijt.

Esmeralda Excuseer, zei je.

Anne-Marie Dat is toch allemaal hetzelfde. Hoever ben je al met het invullen van de formulieren?

Esmeralda Ik ben nog niet begonnen. Moet het echt zo vlug gaan?

Anne-Marie Mijn opdrachtgever wil er wat vaart inzetten.

Esmeralda Ja, dat is goed.

Anne-Marie Vandaag wil hij al de eerste selectie doorvoeren. Hij is een doordacht persoon.

Esmeralda Als hij maar wat centen heeft. Ik ben niet voorbestemd om heel mijn leven briefjes van 50 euro te moeten omdraaien voordat ik ze uitgeef. Een nieuw mantelpak, bijvoorbeeld...

Anne-Marie Maak je maar geen zorgen, juffrouw. Hier betaalt men met de bankkaart. Papieren geld kennen ze hier niet. (naar publiek toe) En ander geld ook niet.

Esmeralda Komen er nog andere kandidaten?

Anne-Marie Vandaag? (doet alsof ze nadenkt) Nog een kandidaat.

Esmeralda En de andere dagen?

Anne-Marie Dat valt nog wel mee. (wijst naar de papieren) Als je klaar bent, ...

Esmeralda Kan ik aan die tafel gaan zitten? Dit lijkt mij praktischer.

Anne-Marie Zeker.

Esmeralda gaat aan de tafel zitten en vult wat in op haar papier. De parlofoon gaat. Anne-Marie naar het toestel toe.

Anne-Marie Hallo! Zeker! Kom maar binnen.

Esmeralda Komt die vrij bemiddelde jongeman die geen ervaring met vrouwen heeft, naar hier?

Anne-Marie Neen, misschien straks.

Anja (een volkse vrouw die zich ook kandidaat gesteld heeft op, blijft staan, kijkt rond) Wat is dit een mooi duivenkot, zeg! (doet enkele passen in de plaats)

Anne-Marie Goede morgen, juffrouw.

Anja Ook een goede morgen. Hoe weet jij dat ik nog juffrouw ben?

Anne-Marie Ja, hoe weet ik dat? Mensenkennis, vermoed ik. En voor weduwe ben je natuurlijk nog veel te jong. En de afspraak was...

Anja OK. Ik ben nog juffrouw, maar dat wil ook niet alles zeggen. Het leven is nu eenmaal het leven.

Anne-Marie (met grote voorkomendheid) Welkom, geachte juffrouw. (geeft een hand) Neem a.u.b. plaats. (wijst naar een van de twee stoelen die niet ver van de deur, opkom van buiten, staan.)

Anja Neem me niet kwalijk. (kijkt rond) Moet ik niet aangemeld worden? Ik zou graag die sjarel willen leren kennen. Als ik een bemiddelde sjarel zou zijn, dan zou ik mijn ogen wel de kost geven. Een lief zoeken kan toch niet moeilijk zijn.

De straat is vol van vrouwen die eens graag kennismaken en wat er allemaal bij komt kijken.

Sinds het binnenkomen van Anja volgt Esmeralda het gesprek, maar ze waardeert de stijl van Anja niet.

Anne-Marie Die sjarel heeft het heel druk en is momenteel niet beschikbaar. Ik vervang die sjarel.

Anja Ik ben niet voor de vrouwen. Ja, ik snap het: het gaat alleen over een voorbereidend gesprek. Wat babbelen!

Anne-Marie Wat dacht je anders?

Anja Ik was even verstrooid. Excuus! (lacht) Excuus.

Anne-Marie Er is eerst een ruime kennismaking en dan komen we tot de tweede stap.

Anja En hoe lang kan die kennismaking duren? Ik wil zeggen dat gebabbel.

Anne-Marie Dat valt wel mee.

Anja Ik heb gelezen (neemt papiertje uit sacoche, leest) Vrij bemiddelde jongeman, zonder ervaring met vrouwen, wenst kennismaking met jonge dame uit de omgeving van de hoofdstad. Contacteer bureau tel. 02 000 000 1. Een ongewoon nummer, als je het mij vraagt. Wie is die kerel? En wat is vrij bemiddeld? En is het een echte man met alles erop en eraan? En centen...

Anne-Marie Bemiddeld? Dat valt wel mee, denk ik.

Anja Die sjarel mankeert wel iets, peis ik zo. Als zijn mannelijkheid maar in orde is. Centen dat zien we wel. Eens hij een jaartje gewerkt heeft, kan hij misschien al een brommertje komen en ik een nieuw kleedje. Mannelijkheid en een goede gezondheid. Wat zijt ge nu met een man die twijfelt of hij geen late roeping is als homo? Bij mij moet hij uit zijn pijp komen. Hier moet gesekst worden. (maakt de nodige gebaren) (kijkt naar Anne-Marie) En wat moet er gebeuren? (kijkt naar Esmeralda) We maken er een gezellig kleuterklasje van.

Anne-Marie (geeft bundel papieren aan Anja) Graag invullen, alstublieft.

Anja (neemt papieren aan, bekijkt die verwonderd) Hoger middelbaar. En er staat een dt-fout in. Mag ik naast madam gaan zitten?

Esmeralda Esmeralda Van der Boven is mijn naam en ik ben nog altijd juffrouw.

Anja Ja, dat kan. Juffrouw, maar voor hoelang nog?

Esmeralda Zolang als ik wil.

Anja Natuurlijk dat seks daar niets mee te maken heeft. Mij mogen ze gerust madam noemen. Zolang mijn borsten maar recht staan en ik me goed voel is alles OK.

Anne-Marie geeft een balpen aan Anja, nodigt haar uit om te gaan zitten.

Anne-Marie Juffrouwen, mag ik jullie vragen door te werken? (kijkt rond, af)

Anja en Esmeralda lezen aandachtig de vragen en schrijven tussendoor wat op.

Anja Jij zult zeker meer kans hebben dan ik. Jij bent zeker van een betere komaf.

Esmeralda Ik ben van adel.

Anja Ik meende het al te zien. (kijkt op haar papier) Maar jouw geschrift is een nieuw soort gekrabbel. Adellijke krabbelpoten.

Esmeralda Ik schrijf geen fouten.

Anja Tussen al die krabbels kan ik de letters niet lezen. Jij schrijft beslist geen fouten. Jij schrijft krabbels.

Esmeralda En jij (kijkt naar het papier van Anja) schrijft hanenpoten.

Anja Dank je. Dan is het me toch gelukt. Ik heb in jaren al niet meer geschreven. Hanenpoten is fantastisch. Bedankt, juffrouw! Als ik nu nog een beetje bijleer dan wordt ik ook van adel.

Esmeralda Je afkomst kunt ge nooit verloochenen. Jij komt van ...landbouwer...

Anja Mijn vader was onderwijzer.

Esmeralda Ja?

Anja En op zekere dag kreeg hij het met een pastoor aan de stok.

Esmeralda Met een pastoor?

Anja Ja, het ging over het kindeke Jezus.

Terwijl men praat, vult men bij tussenpozen iets in op de papieren.

Esmeralda Waar kunt ge daarover nu ruzie maken.

Anja Ho, het was geen ruzie. Het ging over geen geloofsstandpunten, alleen over de sokken van het kindeke Jezus. De pastoor zei dat Jezus daar in zijn blootje lag en mijn vader die nogal een ja, zeg maar, preutse mens was, beweerde dat Ons Lieve Vrouwke zeker voor haar boreling een paar sokjes zou gebreid hebben. Zoals iedere zorgzame jonge moeder zou doen. De pastoor wilde absoluut gelijk hebben en mijn vader moest van school verhuizen. Dat wilde hij niet doen en toen is hij schildersgast geworden. En toen ze wat later op de pastorie moesten

gaan verven, ontstond er weer een discussie met die pastoor. Mijn vader is dan maar als chauffeur met een camionette de broodautomaten gaan bevoorraden. En op het laatste van zijn werkmansleven heeft hij gedopt, tegen de sterren op. Ik kom dus van werkvolk.

Esmeralda Mijn papa werkt op een ministerie.

Terwijl men verder praat, komt Anne-Marie op met grote ronde bokaal met daarin een goudvisje. Zij zet die bokaal op het tafeltje voor de twee zetels. Zij gaat terug af.

Anja Werken ze daar ook?

Esmeralda Niet zo zeer met de handen. Verstandig werk. Nadenken, vergaderen en verslagen maken. En terug vergaderen om de verslagen te bestuderen. Hij eet heel lekker in het restaurant van het ministerie.

Anja Mijn papa at altijd boterhammen met kaas. Passendale. Kaas met gedoseerde gaatjes.

Harry (op met zwemvliezen, visserskleding en petje. Hij draagt een lange vislijn met als aas een kronkelende worm. Hij stapt naar de bokaal toe, meet de afstand met enkele passen en maakt zich klaar om het visje uit de bokaal te vangen. Hij moet zich zodanig opstellen dat het publiek en de twee juffrouwen hem goed kunnen zien. De opkomst van Harry mag natuurlijk met wat muziek ondersteund worden. Harry doet gek, maar tussendoor kijkt hij naar zijn kandidaat-verloofden. Hij heeft veel problemen met de vislijn. En als het na een tijdje niet lukt, verzet hij de bokaal met het visje. Er wordt ook afgemeten, zodat hij weet hoever hij van de bokaal moet gaan staan. Voor de dames moet dit potsierlijk overkomen.)

Anja (tot Esmeralda, nogal stil gesproken) Zeg, ziede gij dat ook? (wijst naar Harry) Dat is precies gene juste! Die soldaat trapt door. Wie krijgt dat nu in zijne kop om hier in deze living te gaan vissen.

Esmeralda Ik maak mij zorgen. Als dit een enig exemplaar is, is het te doen. Maar als iedereen hier zo een tick-nerveuse heeft, dan stel ik mij toch vragen bij de te begeren jongeling.

Anja Ik vraag me af, wanneer hij dat visje gaat vangen.

Esmeralda Hij een visje vangen? Nooit. Tenzij hij een schepnet gaat halen en het visje zo vangt.

Na een tijdje geeft Harry het op, af met vislijn en terug op met een schepnet. Maar dat schepnet is te groot voor de opening van de bokaal. Ten einde raad neemt hij de bokaal mee naar af. Hij glimlacht breed.

Esmeralda Wat een sukkel.

Anja Juist. Maar wat zou je er van denken als wij een praktische proef moesten afleggen?

Esmeralda Praktische proef?

Anja Visbokaal leegdrinken, bijvoorbeeld.

Esmeralda Niet geïnteresseerd.

Anja Zo een bokaal drink ik wel in een héél korte tijd leeg. 't Is toch maar een kwestie om er aan te beginnen. Ineens leegdrinken. Ademhalen kun je achteraf. Ik zie het wel zitten!

Anne-Marie op met een zelfvoldane blik, dienblad met 2 tassen koffie. Even later drinkt men van de koffie.

Anne-Marie Iedereen koffie? (zet dienblad neer, tot Esmeralda) In dit huis is de koffie arseniek- en cafeïnevrij. En vlot het, juffrouwen?

Esmeralda Geweldig. Wie was die heer met zwemvliezen?

Anne-Marie Heer met zwemvliezen? (denkt na) Ah! Die!

Anja Wie was "die"?

Anne-Marie Een visser die verloren gelopen is, denk ik.

Anja Zijn er nog die hier verloren lopen of is dit een eenmalig exemplaar?

Esmeralda Heeft die persoon iets met de wedstrijd te maken? Is dat misschien de verliefde zoon van de tuinman?

Anne-Marie Juffrouwen, dit is het einde van de eerste proef. Ik vermoed toch dat alles al ingevuld is?

Esmeralda Min of meer. (Anne-Marie bekijkt haar papieren) Is te doen. (papieren terug op de tafel)

Anne-Marie (tot Anja) En, gedaan?

Anja Ik heb sommige moeilijke vragen tot laatst gehouden.

Anne-Marie (bekijkt de bundel met papieren) De rest kan tijdens de tweede ronde wel behandeld worden.

Anja Wij zitten nog met een heleboel vragen. Heeft die persoon iets te maken met ons verstandelijk invullen van die papieren? Zitten er nog van dit soort vissers in dit grote gebouw? Hoeveel geld heeft die bemiddelde jonge man?

Anne-Marie Ik begrijp jullie. Ik ben jullie ten zeerste dankbaar voor jullie medewerking. Alleen kan ik natuurlijk niet zeggen over welke persoon het gaat. En dit is ook in jullie belang. Ik mag alleen zeggen dat het over een héél belangrijk persoon gaat. Die persoon woont niet noodzakelijk in dit grote gebouw.

Anja Zo, ik dacht al aan iemand die hier woont of werkt.

Anne-Marie Neen, daaraan moet je niet denken. Wij willen het discreet afhandelen. En dat is in ieders belang. Zeker als je niet uitverkoren bent en je zou die persoon dan later ergens anders tegenkomen met zijn echtgenote en kinderen.

Esmeralda Voor mij is dit geen probleem. In onze kringen heeft men de gewoonte van geduldig te zijn.

Anja En in mijn kringen moet er altijd wat bewegen. Werken, zingen of boterhammen smeren. Er wordt in deze wereld al te veel nagedacht. Hoeveel kandidaten zijn er eigenlijk?

Anne-Marie Dat valt wel mee. Meer mag ik niet zeggen. (kijkt op haar uurwerk) Hoever staan we er mee?

Anja Af. Alleen mijn handtekening nog plaatsen.

Anne-Marie Dat hoeft niet. Als alles ingevuld is, is het meer dan voldoende.

Esmeralda Ik ben klaar.

Anne-Marie Dan dank ik jullie van ganser harte en hoop dat een van jullie met de hoofdprijs gaat lopen. De weg van de voortuin naar de straat is toch niet te ver?

Anja Ik wandel graag.

Esmeralda Het komt op geen vijf minuten.

Beiden geven papieren af aan Anne-Marie, drinken hun koffie uit, staan recht. Anne-Marie geeft beiden een hand. Anne-Marie gaat met hen tot aan de deur.

Anne-Marie Ik laat zo vlug mogelijk iets weten. Wel thuis! (Anja en Esmeralda af. Anne-Marie bekijkt de papieren.)

Ann-Marie Hier zit wel een aardig beestje bij. Die Esmeralda is van een verloederde adellijke familie. Voor de wereld zou dat niet misstaan. En zij zouden zich wat kunnen oppoetsen. Trouwen met iemand van het koningshuis is altijd graag meegenomen. Die Anja is echt, voor mij dan, de meest sympathiekste. Maar voor het koningshuis zou dat een echte omwenteling betekenen. Het doet mij een beetje denken aan de musical *May Fair Lady*. (doet na, met een slechte uitspraak.) Het Spaanse graan heeft het orkaan doorstaan. (maakt ook enkele danspasjes).

Harry op in normale kleding. Hij doet echter alsof hij met zwemvliezen loopt. Hij blijft staan.

Kijkt naar Anne-Marie.

Harry En hoe was de oogst?

Anne-Marie Uitstekend.

Harry Zijn er nog veel andere kandidaturen?

Anne-Marie Een ogenblikje. (af en even later terug op met pakje papieren. Geeft pakje papieren en de papieren van Anja en Esmeralda aan Harry)

Harry En wat moet ik daarmee doen? Moet ik daaruit mijn toekomstige kiezen?

Anne-Marie Jij wilde toch een rekrutering via Facebook?

Harry Naar het jaarlijkse bal van de debutanten kan ik niet gaan. Ik kan niet dansen.

Anne-Marie (klopt Harry op de schouder) Ik zorg wel voor een gezonde bijslaper voor jou. Maar je moet geduld hebben.

Harry Ik zal alles eens grondig doornemen. (naar Anne-Marie toe) Zeg, Anne-Marie, waarom heb jij geen vrijer genomen. Ik bedoel jaren geleden, toen je nog een grote marktwaarde had.

Anne-Marie Ik moet van mannen niets hebben. Meestal zijn het nietsnutten. In ieder geval: in huis werken doen ze maar zelden maar iedere dag maken ze evenveel vuil als de andere bewoners.

Harry Je bent dus een beetje ontgoocheld omdat je niet zo veel aanbidders had. Je kleding was wat ouderwets en je keek altijd in de verkeerde richting. Misschien komt jouw kans nog wel.

Anne-Marie Mannen? Ik moet van mannen niets meer hebben. (kwaad af)

Harry Als ik geen prins was geweest dan had ik ook gewoon naar een dancing kunnen gaan. Alles eens goed kunnen bekijken. Aan een mooie vrouw moet alles bewegen ook al staat ze stil. Zo die op en neergaande beweging. Die zachte adem. Die betoverende stem. (bekijkt de bundel papier) Zit dat daartussen en hoe moet ik dat onderscheiden? En als ik nu eens geen koning wil worden? Mijn papa zal het heel goed doen. Hij heeft er de stijl voor.

Anne-Marie (met snelle pas terug op) Wil je echt een liefje? Echt?

Harry (een beetje geschrokken, knikt overtuigt.) Zeker. Al is het maar alleen om het avontuurlijke.

Anne-Marie Neen, zo gaat dat niet. Uit liefde of niet.

Harry Natuurlijk. Uit liefde. Maar dat moet groeien. Tijd en boterhammen zei mijn manny altijd. Maar in eerste instantie...

Anne-Marie Ho, zo is mijn medewerking niet bedoeld. Je meent het precies niet echt?

Harry (maakt een teken dat hij het zweert) Ik zal je niet teleurstellen.

Anne-Marie Kom maar mee. Ik zal je mijn plan uitleggen.

Harry Waar ben ik toch aan begonnen? Ik had zo een rustig leventje.

Anne-Marie Eens je getrouwd bent, ga je rustig in een zetel zitten met de voeten op een bankje en je vraagt meteen een grote tas koffie, met een klein gebakje met veel slagroom. Je rekt je goed uit met de armen omhoog en roept EUREKA.

Harry En wat wilt dat zeggen?

Anne-Marie Leve de liefde!

Beiden af.

Einde derde bedrijf

Vierde bedrijf

De koning op, zet zich in een van de zetels, geeuwt, valt in slaap. Hij wandelt even rond, terug in de zetel, geeuwt, slaapt en snurkt. De telefoon gaat, maar hij hoort het niet.

De eerste minister op. Blijft staan, kijkt naar de koning van op afstand. Kijkt rond, loopt met opzet tegen een van de twee stoelen en maakt zo wat lawaai. De koning komt recht, kijkt verbaasd om zich heen, ziet de minister. Hij schrikt, recht, schikt zijn kleding. Blijft staan.

Lodewijk Dag, ... eerste minister.

Edward Stoor ik?

Lodewijk Neen, helemaal niet. Ik was even aan het mediteren.

Edward Met de ogen toe.

Lodewijk Dat hoort zo. Hawaï. Daar hou ik van. Het schijnt dat daar veel kippen zijn. En als ik mijn ogen sluit hoor ik altijd kakelen en eieren vallen. En tussendoor de golven van het Waikiki strand. Je weet wel wat ik bedoel?

Edward (verontschuldigend) Neen. Maar dat is toch niet erg? (herneemt zich) Ik kom voor de wekelijkse briefing.

Lodewijk Welkom, neem plaats. Koffie?

Edward Graag. (opent aktetas, legt papieren op de tafel)

Lodewijk naar de telefoon.

Lodewijk Twee koffie, graag. Dank u! (terug naar de zetel, zet zich, valt bijna in slaap)

Edward (wil een betoog opzetten, maar de koning is te slaperig) Misschien eerst de politieke toestand behandelen.

Lodewijk Neem me niet kwalijk, eerste minister. Mijn ogen...

Edward Slecht geslapen?

Lodewijk Te weinig en op de verkeerde zij. En nu die ogen...

Edward Je hebt te veel zorgen.

Lodewijk Sinds de unief ben jij een van mijn beste vrienden. Als we de titulatuur weglaten dan zijn we nog twee dikke vrienden.

Edward Dank u!

Lodewijk Mijn zoon zou zich moeten verloven en ik heb het toch zo zwaar, met dat koninkje spelen.

Edward Hoever staat het met je zoon?

Lodewijk Ik weet het niet. Hij wil wel, maar ik weet het niet.

Edward Laat hem eens naar een goede seksfilm kijken. Inspiratie moet van ergens komen. Woorden wekken, voorbeelden trekken.

Lodewijk Het probleem is dat hij niet komt waar de moderne maagden zich bewegen. Je moet de markt kunnen overzien. Je koopt toch ook geen schoenen bij een beenhouwer?

Edward Juist, maar toch wel een goede biefstuk. Ik begrijp je. Je moet eens wat meer adellijke families uitnodigen.

Lodewijk Die zijn allemaal op de een of andere manier familie. Vanaf het vijfde knoopsgat, zoals men zegt. En daarbij: het zijn soms van die betweters.

Edward Vrouwen hoeven tegenwoordig niet meer onderdanig te zijn. Ze zijn meestal nog verstandiger dan de mannen. Indien ze wat meer lef hadden dan sprak men niet meer over het intellect van mannen. Hij moet gewoon maar iemand hebben die zich naar de openbare opinie correct gedraagt.

Lodewijk Maar ze moeten toch ook zo nu en dan eens...

Edward Kinderen maken gebeurt zonder dat men er erg in heeft.

Lodewijk En als hij nu eens met iemand van de gewone stand, van het gewone volk, naar huis komt?

Edward Problemen lossen we, in de politiek, altijd op op het moment waarop ze zich voordoen.

Lodewijk Ik heb er een rood hoofd van gekregen.

Edward Onder een kraan houden. Gewoon koud stromend water. Zijn er al plannen in die richting?

Lodewijk Ik weet het niet. Maar als dat moest zijn?

Edward Van een boerendochter maken we desnoods een gravin. En waarom ook niet?

Lodewijk Ja, maar normaal moeten personen die in de adelstand verheven worden een speciale verdienste hebben.

Edward O, dat! In de politiek zijn we daar goed in. We zetten eerst wat in de kranten en een tijdje later...ja, dan is het aan jou!

Lodewijk Als dat moest kunnen.

Edward Maar waarom maak jij je zorgen? Ik heb via, via vernomen dat Esmeralda hier is geweest.

Lodewijk Esmeralda? De dochter van ...

Edward (knikt en wijst naar iemand met grote gestalte...) Ja, die. En dat is toch geen voetvolk?

Lodewijk Dat is een seuteke. Wat doe je daarmee in bed?

Edward Je denkt al aan de voortplanting. Dat is het laatste hoofdstuk uit het dikke boek.

Lodewijk Als tussendoortje. Als een soort ontlading van spanningen tijdens het gesprek.

Edward En wat zit je nog dwars? Waarvan heb je nog een dik rood voorhoofd gekregen.

Lodewijk (stapt door de plaats) Ik ben de laatste weken altijd maar moe. Uitgeput. Ik ben te moe om mij 's avonds na het bad mij af te drogen.

Edward Dat is het werk van de koningin. Dat is de ultieme voorbereiding. Dat is als het schillen van aardappelen.

Lodewijk Vroeger had ik het veel beter. Ik kon paardrijden, motorrijden, vissen, wandelen, ik moest aan niemand iets vragen. Ik denk er zelfs aan om ontslag te geven.

Edward Wat? Wat zeg jij nu?

Lodewijk Het is allemaal te veel voor mij. Ik had het vroeger goed en nu ben ik een soort parapedaar. Overal waar ik kom zie je mensen met Belgische vlaggetjes. Mensen die precies naar me kijken alsof ik uit een andere wereld kom.

Edward Je doet het goed, moet ik zeggen. Men is in de wolken met de nieuwe koning. Al was de vorige ook zeer geliefd bij de mensen. Jij moet nu even door de zure appel bijten en je zult zien dat alles nog goed komt. Eens je van alles op de hoogte zijt, is dat koninkje spelen maar een soort gezelschapsspel. Vanaf je het paleis verlaat, treed je op. Eigenlijk moet je niet veel zeggen, je moet alleen maar vriendelijk zijn. Met de brede glimlach. En eens je terug thuis bent, laat je je rug afdrogen door je vrouw, de koningin.

Lodewijk En als ik nu eens...

Edward Daar is geen denken aan. Hoogstens kun je voor een paar weken, om te herstellen, naar Zwitserland gaan. Ik vind wel een aardig optrekje waar niemand je vindt. Je kunt enkele weken herstellen. Zoiets komt sympathiek over bij de massa.

Lodewijk Ik zal mijn kruis dragen. Voorlopig toch.

Edward Het is een hele eer koning te zijn. En jij zult dat met waardigheid dragen. En later, binnen twintig jaar of zo, dan kan je zoon overnemen. Als hij goed voorbereid is.

Lodewijk Ik heb zo mijn twijfels.

Edward Geloven in jezelf, majesteit!

Anne-Marie (op met bord met 2 tassen koffie) Met mijn verontschuldigen. De koffie was geen probleem, maar de pralines vond ik niet. (wijst op de pralines) Dit zijn er speciale. Gemaakt in een ambachtelijke chocolaterie in Epernay, in de champagnestreek. Je smaakt de mare. Heerlijk! (zet plateau neer, naar af)

Lodewijk Het is al goed juffrouw Anne-Marie. (bekijkt haar) Je ziet er weer netjes uit.

Anne-Marie Sinds ik gepromoveerd ben, heb ik me wat nieuwe spullen aangeschaft. Zie ik er goed uit, majesteit?

Lodewijk Voortreffelijk.

Anne-Marie Dank u! (af)

Edward Wel, wel! (kijkt Anne-Marie na) Dat is toch een pittig ding? En dat loopt hier zo maar rond. Gewoon rondlopen!

Men proeft van de koffie en de pralines terwijl men verder praat.

Lodewijk Nu je het zegt. Vroeger toen ze met de stofzuiger rondliep viel het mij niet op. De pluimen maken de vogel, niet?

Edward Ja, maar alle pluimen passen niet bij iedere vogel. Het moet toch wel een beetje met harmonie gebeuren.

Lodewijk Ik wist niet dat jij zo een fervente liefhebber was van vrouwelijk schoon.

Edward Een beetje toch. Men moet met zijn tijd meegaan.

Lodewijk Ik hou meer van kunst.

Edward Een mooie vrouw is kunst op zichzelf.

Lodewijk Bij een schilderij weet je meteen waar je moet kijken. Bij een vrouw...

Edward Bij een vrouw is ieder plekje kunst. Waar je ook kijkt het is overal een groot feest.

Lodewijk (zet zich) En wat is er nu met de politiek?

Edward De gewone problemen, maar hier en daar groeit de roep naar verkiezingen.

Lodewijk Verkiezingen? Dat zijn verloren kosten. Het zijn altijd dezelfde personen die terugkomen.

Edward Tenzij er iemand iets verkeerd zegt. Daar wordt dan een politiek drama van gemaakt. Vooral thema's die in beide landsdelen anders worden beoordeeld.

Lodewijk Ik heb nooit een verschil geweten tussen Walen en Vlamingen. Ik heb eens met mijn moto een platte band gereden, in de buurt van Mons, Glin was het geloof ik. De boer die het dichtst bij de plaats waar ik panne had, woonde is mij komen halen, met zijn tractor. We hebben gezellig gepraat. Gewoon tussen mensen.

Edward Wist hij dat je de koning was?

Lodewijk In het begin niet. Later toen hij de motor zag en de nummerplaat. Hij schrok zich een aap.

Edward Een grote?

Lodewijk Een soort gorilla, denk ik.

Edward Ja. En?

Lodewijk Ik klopte hem op de schouder en ben achteraf naar zijn automatische melkmachine gaan kijken. Ik wist meteen waar melk gemaakt wordt.

Edward Ja?

Lodewijk Koemelk op de boerderij. Halfvolle melk en zo in een fabriek. Melkfabriek noemt men zo een bedrijf.

Edward Ja?

Lodewijk En in de Vlaanders heb ik ook eens panne gehad. Overal vriendelijke mensen.

Edward Men zegt dat de gewone mensen wel met elkaar kunnen praten, maar dat de politici alles naar de botten doen.

Lodewijk Eigenlijk geen groot nieuws?

Edward Neen, maar ik moet, volgens de traditie iedere week op de afgesproken dag hier verslag komen uitbrengen.

Lodewijk Koffie drinken. Maar, je bent altijd welkom.

Edward (vertrouwelijk) Als de nood aan de man is: ik heb ergens nog een lijstje met serieuze huwelijkskandidaten. Ik bedoel voor je zoon. Ondertussen zijn ze misschien wel wat oud maar net als goede wijn...

Lodewijk Bedankt, minister.

Edward Tot volgende week. (af)

Lodewijk (zet zich, geeuwt, drinkt nog even van de koffie, valt in slaap)

Einde bedrijf vier

Vijfde bedrijf

In de vroege ochtenduren

Het podium is leeg, men hoort Anne-Marie en Harry, die beiden meer dan genoeg gedronken hebben, off zingen (lied naar keuze) en dan komen ze op, langs de bezoekersdeur. Eens op blijven ze staan. Anne-Marie heeft een rosse pruik, is geschminkt en heel modern gekleed. Harry draagt ook een pruik en is hypermodern gekleed.

Harry Zeg Annemieke, in welke café zijn we nu? Waar staat de toog? Voor mij een grote bruine cola met veel schuim. Zo een groot rond glas. Witte schuim natuurlijk. (kijkt dwaas rond)

Anne-Marie Harry jong, we zijn terug thuis. Het feest is ten einde. Terug thuis.

Harry Thuis, waar is dat?

Anne-Marie Thuis is waar mijn bloempot staat.

Harry En de Muur van Geraardsbergen hebben wij die echt beklommen?

Anne-Marie We hebben wel een muur beklommen, maar dat was een kleine muur.

Harry Was dat wel nodig? Over een muur klimmen?

Anne-Marie Harry jong, jij kunt mooi zingen. Kun je geen liefdeslied zingen? Zo eentje van ik hou van jou, ik blijf je trouw, 't is voor jou dat ik mijn huisje bouw?

Harry Dat is veel te persoonlijk. Laat mij eens nadenken. (even is het stil, dan zingt hij) Te Lourdes op de bergen...

Anne-Marie Iets anders!

Harry En we gaan nog niet naar huis, we gaan nog niet naar huis, we...

Anne-Marie Je bent thuis.

Harry Dat is goed.

Anne-Marie Zing eens iets met gevoel.

Harry Annemieke, ik hou van jou en wil met je trouwen. Heel de wereld kan de pot op. Jij bent een volwaardige vrouw. Met alles er op en er aan. Wil je met mij trouwen, Annemieke? Ik zal alle dagen de afwas doen.

Anne-Marie Ben je gek? Weet je wel wat je zegt?

Harry Nee, dat weet ik niet. Maar dat moet niet. Er is een gedeelte van een mens zijn hersenen die werken zonder dat dat moet gecommandeerd worden.

Anne-Marie En het andere gedeelte is zeeziek. Bijna verdronken.

Harry Het was een leuke avond, Anneliesje.

Anne-Marie Anne-Marie wil je zeggen.

Harry Ja, Annemieke, wil ik zeggen.

Anne-Marie Dat is goed.

Harry Zeg Annemieke wie ben ik eigenlijk?

Anne-Marie Dat weet ik niet. Gisteravond was je prins Henry, maar nu (kijkt naar Harry) weet ik het niet meer.

Harry Nu ben ik Joske van de tuinman.

Anne-Marie Of Harry Potter, of...

Anne-Marie Joske ligt nu tussen de warme lakens en jij bent er nog lang niet aan toe.

Harry Waar zijn wij naartoe geweest? Of ben ik alleen weggeweest?

Anne-Marie (lacht) Alleen, jij? Jij had de straat nog niet gevonden.

Harry Maar ik wist wel hoe je een grote bruine cola met veel witte schuim moest bestellen. (doet alsof hij een drankje besteld) Garçon, voor mij een grote. En dat marcheerde toch?

Anne-Marie Je hebt er te veel gedronken.

Harry Neen, Annemarieke. Het is de gewoonte. Het dagdagelijks oefenen dat mankeerde. Maar een volgende keer zal het al beter gaan. Oefening baart kunst.

Anne-Marie Er zal geen volgende keer komen. Eens is genoeg. Ik moet van dat zotte gedoe niets hebben. In het begin van de avond iedereen netjes en beleefd. Maar na twaalf uur is iedereen anders.

Harry De beestjes worden wakker. Wat gingen wij daar nu ook al weer doen?

Anne-Marie Jij wilde eens kijken hoe het er aan toe ging in zo'n megadancing. Eens gewoon naar de vrouwtjes kijken. En viel dat mee?

Harry Ik kon het verschil tussen mannen en vrouwen in het begin niet zien. En na twaalf uur zag ik helemaal geen verschil meer. Ze dronken hetzelfde en hadden allemaal evenveel lawaai bij.

Anne-Marie Maar jij moest voor heel die bende niet onderdoen.

Harry Het is als rijden in file. Eens men terug aan het rijden geraakt, moet je gewoon volgen en als je dan te snel rijdt en bekeurd wordt dan heb je pech.

Anne-Marie Aan pech hebben kan men toch veel doen.

Harry Wat hebben wij daar weer gaan doen?

Anne-Marie Uitkijken naar een mooie vrouw voor jou en kennismaken met een andere wereld.

Harry Het was er veel te druk. Mooie vrouwen? Heb jij mooie mannen gezien?

Anne-Marie Ik? Neen. Daarbij mannen interesseren mij niet. Ik ben niet voor de vrouwen en niet voor de mannen. Ik ben gelukkig alleen en zo wil ik het houden.

Harry Jij bent de mooiste vrouw die ik daar gezien heb.

Anne-Marie Er was wel een beetje te weinig licht, niet?

Harry Annemarieke, en een mooie vrouw moet dan nog van adel zijn, in mijn geval.

Anne-Marie Dat zal moeilijk te vinden zijn.

Harry Annemarieke, zou jij met mij...je weet wel wat ik bedoel...

Anne-Marie Neen. Ik wil geen verbintenissen aangaan. In jullie familie hebben ze allemaal een dikke nek en ze werken niet. Ik trouw gewoon niet. Nu niet en later ook niet.

Harry Als ik nu zou zeggen dat ik gewoon ergens anders wil gaan wonen en geen koning wil worden. Gewoon in een rijhuisje, jij en ik.

Anne-Marie Neen, dat kan niet. Jij blijft een kandidaat-koning en ik een gepromoveerde kuisvrouw. Zie je Harry jong, ik...

Harry Wie zegt er nu dat jij mij zo mag noemen? Ik ben prins Harry. Ik word later koning. Jij bent echt onbeleefd, Annemarieke.

Anne-Marie Zo? Welke wesp heeft je nu weer gestoken?

Harry Jij mag me zo niet aanspreken. Ik ben prins...

Anne-Marie En voor jou ben ik gewoon juffrouw. Niet meer en niet minder. Ik dacht dat wij samen een héérlijke avond beleefd hebben, maar nu begin jij weer over dat gedoe van prins Harry. Wat is het verschil tussen een dronken prins en een bijna dronken gemoderniseerd kuisvrouw?

Harry Ik ben niet dronken. Ik heb alleen enkele bruina cola's met schuim gedronken. Maar ik ben en ik blijf prins Harry.

Anne-Marie Als het zo zit. Saluut, mijnheer prins Harry. Saluut en de kost! (kwaad af)

Harry (kijkt Anne-Marie na) Verdomme, die is in d'er gat gebeten. Wat is het toch raar met sommige mensen. Nu weten ze al jaren dat ik de kroonprins ben en nog spreken ze me aan alsof ik een gewone boerenzoon ben. Respect, verdomme. Respect. (onzeker gaat hij naar de deur richting appartement van de koninklijke familie, af). Respect!

Einde bedrijf vijf

Zesde bedrijf

Anne-Marie staat met een map in de hand te wachten. Ze kijkt naar de deur. Anja, netjes gekleed op. Ze blijft even voorbij de deur staan.

Anne-Marie Goede morgen, Anja. (geeft Anja een hand)

Anja Goede morgen! (kijkt rond) Is dit echt het paleis van de koning? Chique zeg!

Anne-Marie Ja, en vorige keer was je in een bijgebouw.

Anja Dat had ik zo op mijn eentje ook gedacht. Maar ik heb niets willen zeggen, met die adellijke juffrouw in de buurt. Ik heb gelezen dat in dat gebouw vroeger zwoele feestjes gegeven werden.

Anne-Marie Wat bedoel je? Zwoele feestjes, in de zomer, bedoel je?

Anja Neen. Zo van die feestjes waar iedereen vlug op temperatuur komt. En dan vooruit met de geit.

Anne-Marie Waar haal jij dat allemaal?

Anja Gelezen. Het kan dus waar zijn. Moet kunnen.

Anne-Marie Daar weet ik echt niets van. Ik ben zelf als kuisvrouw in dit paleis komen werken. Vroeger.

Anja Wat zal het vandaag weer zijn? Weer papiertjes invullen? En wat zijn mijn kansen in deze tombola? Vorige keer is het niets geworden. Niet erg. Het was pertang een prachtige ervaring. Alleen al van dat gezicht van die, euh...Esmeralda, heb ik genoten. Die dacht echt dat het iets serieus was.

Anne-Marie Het was ook serieus, maar ik mocht niet zeggen over wie het ging. En nu nog mag ik dat niet zeggen.

Anja En?

Anne-Marie En? Wat bedoel je?

Anja Is die sukkelaar gekoppeld?

Anne-Marie Neen. Hij is er nog niet klaar voor. Maar dat wist ik toen niet.

Anja Voor mannen is het toch geen probleem? Ze kijken naar een grietje en als de piemel niet reageert, dan moet er een andere ster op het podium komen. Als je begrijpt wat ik bedoel.

Anne-Marie Bedankt omdat je toch kon komen, juffrouw.

Anja Ik vond je vorige keer sympathiek, anders was ik niet gekomen. Moord en brand. Wat is er nu zo dringend?

Anne-Marie Ik heb een belangrijke mededeling.

Anja O, ja, voordat ik het vergeet: ik heb nu een eigen vrijer. Een luxe is dat!

Anne-Marie Op welk gebied, bedoel je?

Anja Een luxe, langs alle kanten bekeken. En mijn vrijer kan Engels en Frans. Dat kan extra nuttig zijn voor als we op reis zullen gaan. Wat moet ik hier komen doen? Vorige keer stond een oude rosse politieagent in de buurt van de poort, zo iemand die wacht op zijn pensioen. Vandaag was het een knappe knaap, ook een rosse, maar met zo'n vriendelijke ogen. Hij had wel een klein snorretje.

Anne-Marie Wat voor soort werk doe jij tegenwoordig?

Anja Werk? Wat is dat voor iets?

Anne-Marie Hoe verdien jij je kost, tegenwoordig?

Anja Kost? Ik eet niet veel. Doppen dat doe ik. En tegenwoordig moet je daarvoor niet meer om een stempel lopen. Alleen maar wachten totdat ik maandelijks op mijn computer, met homebanking, kan zien wat er weer voor mij gestort is. En dan naar C&A of GB om wat nuttige aankopen te doen.

Anne-Marie Zou jij niet graag hier komen werken?

Anja 't Is te zien. Wat brengt dat op?

Anne-Marie Het dubbele van uwe dop.

Anja Niet slecht. En zijn er extra premies of zo van die voordelen die het nog gezelliger maken?

Anne-Marie Zeker. Het valt wel mee.

Anja Vorige keer was het al chique. Maar nu: met die lange brede dreef en dan dat mooie gebouw met grote trappen vooraan. Indrukwekkend. Weet je dat die politieman, die rosse met zijn klein snorretje, voor mij salueerde? Komaan zeg! Voor mij? Dan is dit echt het koninklijk paleis?

Anne-Marie Dit is het paleis van onze koning.

Anja Dat dacht ik al. Dan woonde hier die koning die met zijn rode moto tegen die boom gereden is. Schoon begrafenis op tv. Zo'n schoon en groot paleis en toch moeten sterven.

Anne-Marie Wat zeg je?

Anja Ik had gehoord dat ze op het paleis moesten bezuinigen en nu zou er plaats zijn voor extra personeel.

Anne-Marie Er gaat iemand weg. Daarom is er plaats. En vermits ik voor de aanwerving van het personeel sta, dacht ik aan jou. Jij lijkt mij uiterst geschikt. En hier kun je nog groeien.

Anja Wat bedoel je?

Anne-Marie Wie hier onderaan de ladder begint kan nog promotie maken. Ik ben hier begonnen met de stofzuiger...

Anja Kan ik die niet overslagen?

Anne-Marie Gewoon wat huishoudelijk werk.

Anja En wanneer mag ik dan beginnen? En moeten er geen papieren ingevuld worden?

Anne-Marie Ik heb nog alle gegevens van vorige keer. Wat zeg je?

Anja En wanneer mag ik beginnen?

Anne-Marie Meteen.

Anja Zo rap?

Anne-Marie Kom, we gaan in de keuken een lekkere koffie drinken en dan leg ik je alles uit.

Anja Maar aan die lange dreef moet iets gedaan worden. Mijn voeten zijn versleten voordat ik aan de poort ben.

Anne-Marie Voor het personeel is er een afzonderlijke ingang. Een poortje. En als je daardoor gaat dan ben je meteen aan de tramhalte. Maar je vrijer mag je natuurlijk ook met zijn brommertje komen halen. Maar niet alle dagen. Er zijn dagen dat er hier veel duur volk komt aankloppen. Maar dat weet je natuurlijk op voorhand. Kom, op naar de koffie.

Anja Twee koekjes graag.

Anne-Marie We zetten de doos met koekjes bij ons. Twee koekjes is wel wat weinig, vind je niet? (samen af. Het klinkt tussen Anja en Anne-Marie)

Lodewijk (op gevolgd door Harry) Ik heb het héél druk, mijn lieve zoon. Héél druk. Waarover wilde je mij spreken? Je bent verliefd op een gewoon burgermeisje. Die griet waarmee je over de muur geklauterd bent.

Harry Wat zeg je nu allemaal, papa?

Lodewijk De bewakingsdienst heeft mij verslag uitgebracht en de beelden op dvd gezet. Niets aan de hand. Ik heb vroeger ook eens over de muur geklauterd. Jaren geleden. Maar dit moet een eenmaligheid blijven, ok?

Harry Ik wist niet dat daar camera's waren.

Lodewijk Dat wist ik toen ook niet. Ik heb de chef gezegd dat dit intern moest blijven. Geen probleem. En wie was die griet?

Harry Mag ik dat nog even geheim houden, papa?

Lodewijk Ik stel geen vragen meer.

Harry Ik wil met haar trouwen. Koning worden of geen koning worden.

Lodewijk Dat kan echte liefde zijn, mijn zoon. Hebben jullie gevreeën?

Harry Papa, je zou geen vragen meer stellen. Ik weet niet hoe we dit moeten oplossen.

Lodewijk Je kunt ook raad vragen aan Anne-Marie. Zij is beslist te vertrouwen. Ik heb haar vorige week nog eens laten screenen door de Staatsveiligheid.

Harry Weet je wat het ergste is, papa? De juffrouw waarop ik verliefd ben, wil van mij niet weten.

Lodewijk Dat is lef hebben. Een gewone volkse vrouw die een toekomstige koning een blauwtje laat lopen. Was dat die rosse? Rossen zijn een speciaal ras. Maar ze kroop wel over de muur. Ik dacht dat daar nog altijd glasscherven op gemetseld waren. Een rosse, mijn zoon.

Harry Het was een pruik, papa.

Lodewijk Dat is dan de reden waarom men geen gegevens kon vinden. En valt ze mee?

Harry Papa!

Lodewijk Jij wilt met haar trouwen. Dat is dan een uitgemaakte zaak. Moet ik eens met haar praten? Ik stel voor om haar een promotie te geven in het een of ander instituut. Ze moet wat waardigheid winnen. Ze moet iets doen of gedaan hebben waarmee we haar kunnen promoten. Met een gewoon burgermeisje kun je niet trouwen.

Harry Papa, zij wil niet.

Lodewijk Ik zal er eens mee praten.

Harry Zij wil met niemand nog praten.

Lodewijk Jij moet dan wel geweldig te keer zijn gegaan.

Harry Ik weet het niet meer. (zet zich in een van de twee zetels)

Lodewijk Ik moet even gaan nadenken. (af)

Anne-Marie (op, kijkt naar Harry) Koffie, hoogheid?

Harry (recht) Anne-Marie, ik moet eens met je praten.

Anne-Marie Juffrouw graag, hoogheid. Ik sta op mijn privacy. Koffie? (Harry knikt vaag) Ik zorg er voor! (af)

Lodewijk (op met grote doos met medailles, zet de doos op de tafel, opent en kijkt naar de medailles, kijkt naar zoon) Rusten, mijn zoon? Ergens een stukje glas blijven steken?

Harry Die muur was niets, maar ...

Lodewijk Die rosse wil niet, dat is de kwestie.

Harry Ja, dat is het probleem. En ik zie haar toch zo graag.

Lodewijk Dat is fout, mijn jongen. Te veel emotie is niet goed. Wij hebben geen gewoon liefdesleven.

Harry Maar ze doen het toch ook? Hoe was ik er anders gekomen.

Lodewijk Het was een kwestie van veel geduld, mijn jongen. Geduld en het juiste moment kiezen. Het juiste moment vooral.

Anne-Marie (op met koffie, zet koffie neer voor Harry, ze kijkt naar de koning) Ook koffie, majesteit?

Lodewijk (knikt) Zeker, Anne-Marie. Maar geen suiker.

Anne-Marie Dan een koekje extra.

Lodewijk (lacht) Een extra koekje.

Anne-Marie naar af. Maar net daarvoor kijkt ze nog naar Harry, uitdagend.

Lodewijk Met rosse haren zou ze niet misstaan.

Harry antwoordt niet. Hij drinkt van zijn koffie.

Anne-Marie op met koffie. Koffie op de tafel.

Lodewijk Harry, laat je ons even alleen.

Harry met tegenzin, af.

Lodewijk Zo, juffrouw Anne-Marie, ik hoor de laatste tijd allerlei geruchten van jou. Wat is daar allemaal van waar? (ziet dat Anne-Marie blijft staan) Zet je. Ik wil eens rustig met je praten.

Anne-Marie Ik heb ontslag genomen. Nog enkele dagen en ik ben hier weg.

Lodewijk Ja, dat heb ik ook gehoord.

Anne-Marie Heb je nog meer gehoord?

Lodewijk Ja.

Anne-Marie Ik zal in het paleis van de oude koningin gaan werken. Als hofdame, of zoiets. Zij heeft mij deze morgen gebeld. Ik was nog niet goed wakker. Zij is zéér lief.

Lodewijk En wat nog?

Anne-Marie Ik zou niet weten wat.

Lodewijk (toont een foto waarop Anne-Marie staat met die rosse pruik) Wat vind jij van deze foto?

Anne-Lies schrikt.

Lodewijk Dat ben jij dus. Ik heb wel wat problemen gehad om dit uit de pers te kunnen houden.

Anne-Marie Van mij mocht dat gerust in de pers. Ik heb al lelijkere foto's in de gazet zien staan.

Lodewijk (lacht) Jij hebt mijn zoon op het slechte pad gebracht. Dat is erg.

Anne-Marie Dan spijt het me, majesteit.

Lodewijk Hou je van mijn zoon?

Anne-Marie (na wat nadenken) Ik weet het niet, majesteit.

Lodewijk Onzekerheid mag je nooit lang laten duren, in je leven. Je houdt van mijn zoon, maar er zijn problemen. Weet je wat? Hij kan best een bolwassing gebruiken. Je houdt dus van mijn zoon. Goed. Wat vind je van deze medailles? (toont enkele medailles)

Anne-Marie Ik moet van die rommel niets hebben.

Lodewijk Nu schrik ik even, juffrouw.

Anne-Marie Ik ook, majesteit. Ik bedoelde het zo niet. Mijn verontschuldigen.

Lodewijk (medailles terug in doos, kijkt naar Anne-Marie) Je moet mijn zoon een goede bolwassing geven. Eens goed op zijn plaats zetten. Je hebt mijn steun!

Anne-Marie Als ik er eens goed over nadenk: ik wil er niets meer mee te maken hebben. Ik moet me leren bedwingen. Soort bij soort. Ik kom van gewoon volk en de koninklijke familie is een paar trapjes hoger.

Lodewijk (naar Anne-Marie toe, legt hand op haar schouder) Jij staat enkele trapjes hoger dan je zelf vermoedt. Ik zou je graag als mijn schoondochter in de familie verwelkomen.

Anne-Marie (maakt zich los) Het is toch zo een ezel, majesteit.

Lodewijk (lacht) Ik zal die ezel even roepen. (naar deur toe, roept) Harry!

Harry (op, verbaasd) Je hebt vijf minuten om alles goed te maken met Anne-Marie.

Lodewijk af.

Harry staat op afstand naar Anne-Marie te kijken.

Harry Anne-Marie, wil je mij vergeven?

Geen antwoord.

Harry Anne-Marie, wil je mij vergeven?

Anne-Marie Neen, nooit.

Harry Amaai, wat ben jij kwaad zeg!

Harry (denkt na) Wil je met mij trouwen?

Harry Wil je met mij trouwen?

Anne-Marie Neen, neen, neen. (vlug af)

Harry zet zich in de zetel, drinkt van de koude koffie, maar hij vindt die niet lekker.

Lodewijk op.

Lodewijk En een eerste kus gekregen?

Harry Ik ga bij mijn grootmoeder wonen.

Lodewijk De oude koningin?

Harry Ja.

Lodewijk Daar gaat Anne-Marie ook naartoe. Op verzoek van de oude koningin zelf.

Harry Dan ga ik naar ...

Lodewijk Jij blijft hier. Moest ik wat jonger zijn dan kieperde ik enkele emmers koud water over je hoofd. Jij bent een opgeblazen kikker. Wat heb jij eigenlijk allemaal tegen Anne-Marie gezegd? Klassenverschil mag geen reden zijn om iemand te beledigen. Trouwens: wat heb jij er voor gedaan om prins te zijn? Wat is jouw verdienste? Je diploma aan de Engelse universiteit heeft maanden aan een dun draadje gehangen. Had ik niet bemiddeld dan had je een lange buis gehad, langer dan de tunnel onder het kanaal.

Harry Daar wist ik niets van.

Lodewijk Dat hoef je niet te weten. Gewoon met je twee voeten op de grond en de hemel danken voor je goede gezondheid en alles wat je leuk vindt. En maak nu dat je wegkomt. Ik moet nadenken.

Harry af.

Telefoon gaat. Lodewijk neemt op.

Lodewijk Ja? Goed. (telefoon neer, zet zich aan de tafel)

Edward (op) Majesteit, ik heb weinig tijd. Wil je Anne-Marie even laten roepen.

Lodewijk (in telefoon) Ja.

Anne-Marie (op, blijft staan, kijkt naar koning en minister) Ja?

Edward Goede dag, Anne-Marie. Ken jij Leopold Verbruggen?

Anne-Marie Bedoel je mijn overleden grootvader. Opa chocolat, zoals wij hem noemden. Het schijnt dat hij een fantastische kerel moet geweest zijn. Zijn chocoladefabriekje bestaat nog, maar is niet meer eigendom van onze familie.

Edward Ja, opa chocolat. (haalt papertje uit aktetas en toont dat aan Anne-Marie) Lees even.

Anne-Marie Raar. Raar. (denkt na) Ik wil er in ieder geval niets mee te maken hebben. Ik blijf wie ik ben.

Edward Jouw opa, opa chocolat is op het einde van de oorlog, wegens zijn verdienste tijdens de oorlog tot graaf benoemd. Met erfelijkheid. Dat wil zeggen dat al zijn afstammelingen ook die titel gekregen hebben: jouw vader, jouw broer en jij zelf, Anne-Marie.

Anne-Marie Ik wil er niets mee te maken hebben. Mijn vader heeft ooit eens verteld dat hij er niets mee te maken wilde hebben. Er waren enkele mensen in ons dorp die beweerden dat mijn opa met de Duitsers gedaan hadden. En ik ben zeker dat dit niet waar is. Om die reden heeft onze familie alles blauw-blauw gelaten. Wij mochten allemaal goed studeren en we zijn onze kost waard.

Edward Er is meer. Eigendommen van jouw familie, destijds door de Duitsers in beslag genomen, zijn nooit opgeëist. Hoe het nu juist in mekaar zit weet ik nog niet, maar je bent rijk, Anne-Marie.

Lodewijk Volgens de Staatsveiligheid klopt dit allemaal, Anne-Marie.

Anne-Marie Ik wil hierover nooit meer praten. (wil weggaan)

Edward En hoe zit dat nu met prins Harry?

Anne-Marie Ik ben niet geïnteresseerd. Ik ben nog veel te jong om mij te laten binden. Daarbij de prins is een blaaskaak.

Edward (tot Lodewijk, stilletjes) Blaaskaak?

Lodewijk (luider dan hij bedoelde) Een opgeblazen kikker, zegt ze.

Edward O! Dat is niet fraai!

Lodewijk Ik zal hem even laten komen.

Anne-Marie Moet ik blijven?

Edward Zeker, gravin.

Anne-Marie Excuseer, eerste minister. Maar dit wil ik niet meer horen!

Edward geeft met zijn handgebaren teken dat hij zich wil excuseren.

Harry op, blijft staan.

Harry Goede morgen. Groot bezoek.

Lodewijk De eerste minister en ikzelf gaan even van een goede fles drinken. Jullie hebben netgeteld drie minuten.

Anne-Marie Waarvoor?

Lodewijk Voor niks. (trekt de minister mee naar af)

Even is het stil tussen Anne-Marie en Harry. Plots loopt Harry naar Anne-Marie toe.

Harry Ik weet niet wat ik hier sta te doen. Ja, ik heb wat gevoelens voor je gehad, maar het waren misschien de gevoelens van een puber. Bij jou was het serieus. Jij dacht echt dat ik verliefd op je was. Jij wilde met een prins trouwen. Was het echte liefde? Een status verwerven, ja, misschien was het dat wel.

Anne-Marie Ik vind je papa, de koning, een sympathieke man. Lief en tactvol. Jou wil ik zo vlug mogelijk vergeten. Adieu, prins Harry.

Harry Laat me toch ten minste uitpraten.

Anne-Marie Je hebt alles ineens gezegd. Ik had gevoelens voor jou. In die dancing en toen we over het muurtje klauterden. Maar nadien was er niets meer. Eens je terug over het muurtje was, speelde je opnieuw prinsje voor het leven. Jullie zijn een verderfelijk ras. Alleen de status telt. Jammer dat de Franse Revolutie al eeuwen gepasseerd is.

Even is het stil. Dan loopt Harry naar de deur, opent die en roept.

Harry Papa, ze wil niet!

Lodewijk en Edward op. Gaan achter de tafel zitten. Vergelijkbaar met rechters.

Lodewijk Harry en Anne-Marie, we gaan het probleem oplossen.

Edward Eerste vraag: Harry, hou je van Anne-Marie?

Harry Misschien wel, maar waar moet ik die liefde voelen?

Edward Anne-Marie, hou je van Harry?

Anne-Marie Misschien wel. Ik heb daarmee nog niet veel ervaring opgedaan.

Edward (naar Lodewijk) Beiden hebben ja gezegd met veel overtuiging. In het belang van het land zeg ik: kus elkaar en alles is in orde. Men kan verloofd zijn zonder ring of andere handelingen.

Harry Ja, maar...

Anne-Marie Daar komt niets van. Hij kan misschien een aangetekende brief schrijven. Als prins moet hij toch geen postzegel plakken.

Harry (knielt voor Anne-Marie) Anne-Marie, wil je mijn verloofde worden?

Anne-Marie En die aangetekende brief dan?

Edward Die kan achteraf nog verstuurd worden.

Anne-Marie Herhaal dat nog eens!

Harry Anne-Marie, wil je mijn verloofde worden?

Anne-Marie Ik weet het niet. Jij lijkt me zo onberekenbaar. Ik ken je nog niet genoeg. Jammer, indien je geen prins was geweest, dan had ik zeker ja gezegd. Maar nu...

Harry Ik zal me als een gewone man gedragen. Ik zal echt mijn best doen. Ik beloof het.

Anne-Marie (kijkt naar Edward en Lodewijk) Vermits ik twee getuigen heb...

Harry (recht, wil Anne-marie omhelzen) Is het ja?

Anne-Marie Knielen, jij!

Harry (knielt terug) Is het ja?

Anne-Marie Het is "ja, maar, ..."

Harry (terwijl de koning en Edward applaudisseren) Dan mag ik je nu kussen?

Lodewijk Ik wil eerst mijn toekomstige schoondochter kussen. (naar Anne-Marie toe, kust haar)

Edward Als eerste minister...(kust Anne-Marie)

Harry En ik dan?

Edward Jij krijgt later veel meer.

Lodewijk Het voorgerecht en ook de hoofdschotel.

EINDE